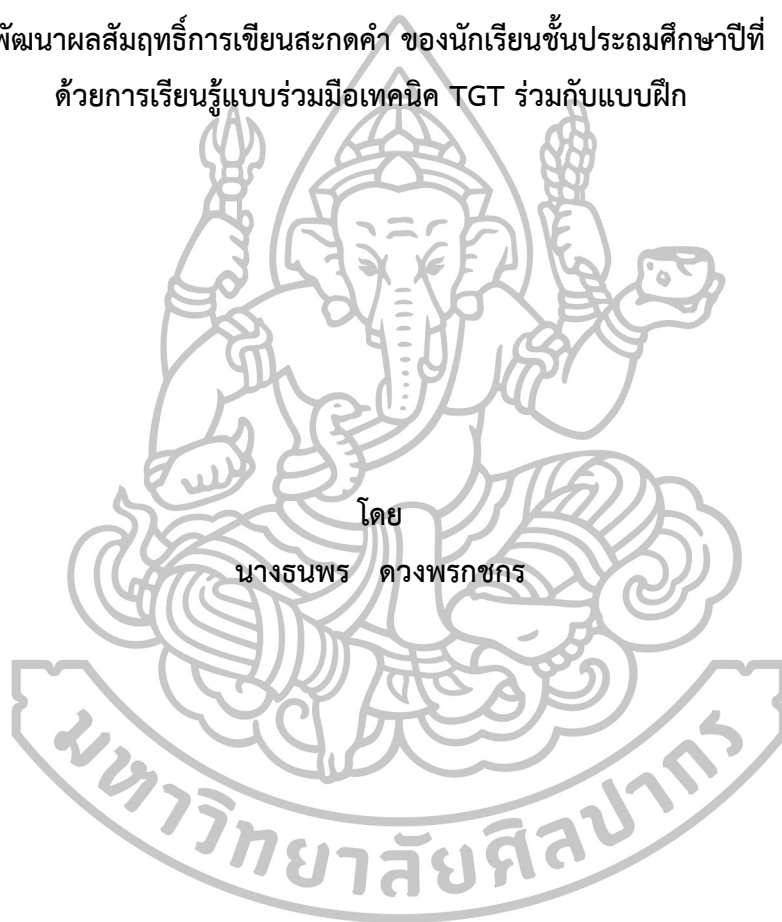

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

โดย
นางธนพร ตวงพรกชกร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF SPELLING SKILL ACHIEVEMENT FOR GRADE 3 STUDENTS
USING TGT COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE AND SPELLING SKILL EXERCISES

By
Thanaporn Duangpornkochakorn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Master of Education Program in Teaching Thai Language
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2016
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก” เสนอโดย นางธนพร ดวงพรกชกร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ)

...../...../.....

..... กรรมการ กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายวรุณ สุนทรโรทก) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา)

...../...../.....

...../...../.....

..... กรรมการ กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษบา บัวสมบุญ) (รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา)

...../...../.....

...../...../.....

55255402: สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คำสำคัญ: การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก / การเขียนสะกดคำ

ชนพร ดวงพรกชกร: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.มิชัย เอี่ยมจินดา , ผศ.ดร.บุษบา บัวสมบูรณ์ และ รศ.ดร.นรินทร์ สังข์รักษา. 168 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่ोजินอุปลัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 นักเรียนจำนวน 30 คนโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก แบบทดสอบพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความคิดเห็น ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมมีความเห็นเชิงบวกอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1. 2. 3.

55255402 : MAJOR : TEACHING THAI LANGUAGE

KEY WORD : TGT COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE WITH WORD SPELLING
EXERCISES / WORD SPELLING WRITING

THANAPORN DUANGPORNKOCHAKORN : THE DEVELOPMENT OF SPELLING
SKILL ACHIEVEMENT FOR GRADE 3 STUDENTS USING TGT COOPERATIVE LEARNING
TECHNIQUE AND SPELLING SKILL EXERCISES. THESIS ADVISORS : ASST.PROF. MEECHAI
IEMJINDA Ph.D., ASST.PROF. BUSABA BUASOMBOON, Ph. D. ,AND ASSO. PROF. NARIN
SANGRAKSA, Ed.D. 168 pp.

The purposes of this research were to : 1) improve word spelling writing
skill of Grade 3 students using TGT Cooperative Learning Technique with word
spelling exercises by comparing students' achievements before and after the
experiment. 2) investigate students' opinions towards TGT Cooperative Learning
Technique with word spelling exercises. The sample consisted of 30 Grade 3 students
in second semester academic year 2015 at Watdonyaihom (Loungpongeanoopathum)
School, Nakhon Pathom Primary Educational Service Area Office I. The research
instruments were the lesson plans by using TGT Cooperative Learning Technique
with word spelling exercises, the achievement test, and students' questionnaire
responded to using TGT Cooperative Learning Technique with word spelling
exercises. The statistical analysis employed were percentage (%), mean (\bar{x}),
standard deviation (S.D.), t-test Dependent and Content Analysis.

The research findings were as follows :

1) The word spelling writing achievement of Grade 3 students after using
TGT Cooperative Learning Technique with word spelling exercises were higher than
comparing to before experiment with statistical significant at the .05 level.

2) The students' opinions toward TGT Cooperative Learning Technique
with word spelling exercises were very positive with overall at high level.

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature.....

Academic Year 2016

Thesis Advisors' signature 1. 2. 3.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความกรุณา ความเอาใจใส่ การให้คำปรึกษา แนะนำตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุชบา บัวสมบุรณ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ ประธานกรรมการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายวรุณ สุนทรโรทก ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง และให้ความรู้เชิงวิจารณ์เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ รวมทั้ง คณาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่านและ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นางรุ่งอรุณ หัสชู ศึกษาบัณฑิตศึกษานานาชาติ พิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3 นางบรรจง แสงนถาวรณ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อกุญเงินอุปถัมภ์) นางนันทนา โพธิ์จินดา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อกุญเงินอุปถัมภ์) ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบแนะนำให้แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณนางสาววิมลรัตน์ สิริอาภรณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่อกุญเงินอุปถัมภ์) และคณะครูทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล รวมทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

ขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่น สาขาวิชาการสอนภาษาไทยทุกคน รวมทั้งเพื่อนสนิทและสมาชิก ในครอบครัวทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา ซึ่งส่งผลให้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จตามที่ได้มุ่งหวังไว้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	14
คำถามในการวิจัย	14
สมมติฐานในการวิจัย	14
ขอบเขตการวิจัย	14
นิยามศัพท์เฉพาะ	15
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	17
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	18
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551	18
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดดอนยาย(หลวงพ่ोजินอุปถัมภ์)	19
หน่วยการเรียนรู้สาระภาษาไทย	20
การเขียนสะกดคำ	20
ความหมายของการเขียนสะกดคำ	20
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ	21
สาเหตุของการเขียนสะกดคำ	22
วิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำ	24

บทที่	หน้า
การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT(TEAMS – GAMES TOURNMENT) ...	25
ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT	25
องค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT	26
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก	31
ความหมายของแบบฝึก	31
ความสำคัญของแบบฝึก	32
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี	33
หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี	34
หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก	36
ประโยชน์ของแบบฝึก	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง	40
งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
ขั้นตอนการวิจัย	47
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย	49
ขั้นเตรียมการ	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	49
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	49
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ	51
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	51
การสร้างเครื่องมือ	51
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย	64
ขั้นก่อนทดลอง	64
ขั้นทดลอง	64
ขั้นหลังทดลอง	65
ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาปรับปรุง	66

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่ोजีนอุปถัมภ์) ช่วงชั้นที่ 1-2	19
2	การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมเทคนิค TGT	30
3	สรุปขั้นตอนที่ 1 ชั้นเตรียมการวิจัย	50
4	กำหนดการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	55
5	สรุปขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและการพัฒนานวัตกรรม	63
6	กำหนดการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	65
7	สรุปขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้	66
8	สรุปขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุง	67
9	ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก...	70
10	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	71
11	ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัด การเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก.....	76
12	คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	78
13	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ....	106
14	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	108

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ	69
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน	75
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
สรุปผลการวิจัย	81
อภิปรายผลการวิจัย	82
ข้อเสนอแนะ	86
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้	86
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	87
รายการอ้างอิง	88
ภาคผนวก	98
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย	99
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย	101
หนังสือขอตกลงเครื่องมือวิจัย	104
ภาคผนวก ข ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือ	105
ภาคผนวก ค การตรวจสอบสมมติฐาน	124
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	126
แผนการจัดการเรียนรู้	129
แบบฝึกการเขียนสะกดคำ	137
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ	158
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน	166
ประวัติผู้วิจัย	168

ตารางที่	หน้า
15	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ 109
16	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 110
17	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยการจัดการ เรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 112
18	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 โดยการจัดการ เรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 114
19	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยการจัดการ เรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 116
20	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 โดยการจัดการ เรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 118
21	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยการจัดการ เรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 120
22	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 โดยการจัดการ เรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 122
23	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) ของแบบฝึกที่ทดลอง กับกลุ่มเล็ก 124
24	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) ของแบบฝึกที่ทดลอง กับกลุ่มภาคสนาม 125
25	คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 127

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
2	แสดงแบบแผนการทดลองแบบการทดลองขั้นพื้นฐาน	47
3	แสดงขั้นตอนการวิจัย	48
4	แสดงรายละเอียดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ด้านการเขียนสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	54
5	ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการเขียน	57
6	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ	60
7	ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความคิดเห็น	62
8	กราฟเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน	70
9	กราฟเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	72
10	กราฟเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน เรื่องคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	72
11	กราฟเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน เรื่องคำควบกล้ำ	73
12	กราฟเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน เรื่องคำที่ใช้ บัน บรร (ร หัน)	74
13	กราฟเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน เรื่องคำพ้อง	74
14	กราฟเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน เรื่องคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์นต์)	75

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้มีการเรียนรู้ภาษาไทย โดยได้กำหนดสาระทั้ง 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีความสัมพันธ์กันตามธรรมชาติภาษาไทย ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน โดยเฉพาะท่ามกลางสังคมยุคข้อมูลข่าวสารในยุคปัจจุบัน บุคคลมีความจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงมีความจำเป็นและสำคัญ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2534) กล่าวว่า การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อความรู้ ข้อเท็จจริง ความเข้าใจ จินตนาการ อารมณ์ ความคิดเห็นระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร และสามารถจารึกไว้เป็นตัวอักษรที่เก็บไว้ได้ยาวนาน วรรณิ โสมประยูร (2537) และอรอุมา

ตั้งพัฒนาสมบุญ (2546) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเขียนเป็นการสื่อความหมายอย่างหนึ่งไปยังผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการส่งสาร เพื่อให้ทราบความรู้ ความคิด และความรู้สึกของผู้เขียน และปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การถ่ายทอดความรู้ ความคิดด้วยการเขียนให้มีประสิทธิภาพคือ การเขียนสะกดคำ เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิดหรือเขียนข้อความผิด ย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ทั้งยังอาจก่อให้เกิดผลเสียร้ายอันเนื่องมาจากการสื่อความหมายที่ผิดได้ ในทางตรงกันข้ามการเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้ตรงจุดประสงค์ของการเขียน จึงนับได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียนทุกประเภท จุดประสงค์ของการเขียน จึงนับได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียนทุกประเภท

สมบูรณ์ ทินกร (2535) ได้กล่าวว่า การเขียนหนังสือผิดเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าผู้นั้นไม่สนใจภาษา เพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานการเขียนที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสอนและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนระดับไหนก็ตาม และการเขียนที่มีประสิทธิภาพ ผู้เขียนต้องพยายาม เขียนให้ผู้อ่านได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย ซึ่งปัจจัยพื้นฐานการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพคือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องสอดคล้องกับแนวคิดของอรรถิ นุตรดิษฐ์ (2540) มะลิ อาจวิชัย (2540) และ วรรณิ โสมประยูร

(2544) ที่มีความเห็นทำนองเดียวกันว่า เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและกว้างขวาง ซึ่งเอื้อต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นหรือเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

ปัญหาสำคัญที่ทำให้งานเขียนมีข้อบกพร่อง คือ การเขียนสะกดคำผิด ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งการเขียนสะกดคำถือว่าเป็นพื้นฐานของการเขียนต่าง ๆ ดังแนวคิดของ วรณี โสมประยูร (2544) ที่กล่าวไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นรากฐานที่สำคัญของการเขียน ซึ่งผู้เขียนจำเป็นต้องรู้หลักการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และทำให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538) ได้กล่าวไว้ว่า ตัวสะกดเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยให้ข้อเขียนต่าง ๆ น่าอ่าน หากงานเขียนหรือข้อเขียนใด ๆ มีคำที่สะกดผิดอยู่ ก็จะทำให้ข้อเขียนนั้นมีคุณค่าน้อยลง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากสาเหตุหลายประการ ดังที่ สุชาติา ขาทอง (2534) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาการเขียนสะกดคำผิด มีสาเหตุจากตัวผู้เรียน เช่น ผู้เรียนไม่รู้จักสังเกต ไม่เอาใจใส่การเรียน ตลอดจนไม่รู้จุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่แท้จริงในการเรียนภาษาไทยว่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร ส่วนแนวคิดของ สมบูรณ์ ทินทร (2535) อัจฉรา ชิวพันธ์ (2538) และอรทัย นุตรดิษฐ์ (2540) สรุปได้ว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำผิด เกิดจากการที่ผู้เรียนใช้แนวเทียบผิด สับสนในเรื่องการใช้ ร ล และคำควบกล้ำ วางรูปสระหรือวรรณยุกต์ผิดตำแหน่ง ใช้ตัวการ์นต์ผิด ไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง การเขียนตามเสียงพูด เสียงอ่าน การออกเสียงผิด ขาดการเอาใจใส่ถือความสะอาดในการเขียน เป็นผลให้เขียนสะกดคำผิด

นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีก เช่น การสอนของครูภาษาไทยบางส่วนยังยึดหลักเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัด ขาดวิธีสอนที่ดีมีประสิทธิภาพในเรื่องที่สอนไม่เพียงพอ ทำให้ผู้เรียนเบื่อภาษาไทย ด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องแก้ไข เพราะถ้าผู้เรียนเขียนสะกดคำผิด จะส่งผลให้การเขียนขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถสื่อความกับผู้อ่านได้ตรงตามจุดประสงค์

ผลการสัมภาษณ์ของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย (รวีพิมพ์ ห้วยเรไร , อนิศา เนตรเกื้อกุล 2556) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่อบุญเงินอุปถัมภ์) พบว่า นักเรียนที่เขียนสะกดคำผิดบ่อย มีสาเหตุมาจากนักเรียนมีทักษะทางภาษาค่อนข้างต่ำ อ่านหนังสือไม่คล่อง พื้นฐานความรู้ทางการเขียนยังไม่ดีพอ ครูไม่เน้นการสอนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนักเรียนจึงเขียนสะกดคำผิดอยู่เสมอ นักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ครูไม่มีการสอนซ่อมเสริม ไม่มีแบบฝึกที่ตีพิมพ์เหมาะสมกับนักเรียนและดึงดูดความสนใจของนักเรียน ครูต้องให้ความสนใจนักเรียนอย่างใกล้ชิด

เมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำผิดครูต้องแก้ไขทันที และขาดการนำเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมมาใช้กับนักเรียน

สภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเขียน และไม่สามารถถ่ายทอดความรู้หรือความรู้สึกรักคิดออกมาเป็นภาษาเขียนให้ชัดเจนได้ ที่สำคัญที่สุดคือผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดกันมาก แม้ว่าหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดจุดประสงค์และให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ แต่ในทางปฏิบัติการเรียนการสอนภาษาไทยครูยังฝึกทักษะการเขียนไม่เพียงพอโดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องจึงเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนขาดความแม่นยำในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะเป็นอุปสรรคต่อการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเขียนได้ช้าและขาดความมั่นใจในการเขียน ทำให้การสื่อสารไม่สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่อบุญอุบลรัตน์) ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 42.67 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ที่ตั้งเป้าหมายไว้ ร้อยละ 70.00 ขึ้นไป

จากปัญหาดังกล่าวการที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องได้รับการฝึกฝนและปรับปรุง แก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ครูภาษาไทยจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งมีผู้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง คือ การสอนโดยใช้แบบฝึก (อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์ 2546 : 4) เพราะแบบฝึกสามารถลดภาระขั้นตอนของครู แต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การที่ครูสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน ต้องเหมาะสมกับระดับ วัย ความรู้ความสามารถของผู้เรียน โดยมีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น สามารถใช้เวลาได้เหมาะสม สร้างให้น่าสนใจและท้าทาย ทำให้การเขียนมีเอกภาพและความสมบูรณ์ คือ ได้สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ เป็นการคำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน เน้นการแก้ปัญหาช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกัน

แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริงจึง

ทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี (ชนิษฐา แสงภักดี, 2540)

แบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคำสั่ง หรือคำอธิบาย มีคำแนะนำในการใช้แบบฝึก มีรูปแบบที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมหลายๆ แบบ (ชาญชัย อาจินสมาจาร, 2540) ทั้งยังต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจนและสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน (เข้มทอง จิตจักร, 2544) ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับการสร้างแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ (วิชัย เพชรเรือง, 2531) 1) แบบฝึกต้องมีเอกภาพและความสมบูรณ์ในตัวเอง 2) เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม 3) ครอบคลุมหลายลักษณะวิชาโดยบูรณาการให้เข้ากับการอ่าน 4) ใช้แนวคิดใหม่ในการจัดทำกิจกรรม (Activity) 5) สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนเต็มที่ 6) คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน 7) เน้นการแก้ปัญหา 8) ครูและนักเรียนได้มีโอกาสวางแผนร่วมกัน 9) แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ คือเป็นสิ่งที่มีความแปลกใหม่พอสมควรเข้าสู่โครงสร้างของความคิดของเด็กได้

แนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีผู้ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกดังเช่น อุดลย์ ภูปลื้ม (2539) ได้สร้างแบบฝึกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสุขไพวันอำเภอกาหลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกทดสอบท้ายแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 และ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540) ได้ศึกษาแบบฝึกทักษะเสริมกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีขั้นตอนการสร้างแบบฝึกโดยศึกษาเนื้อหาความคิดรวบยอดและจุดประสงค์การเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ นำไปทดลองกับนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน จำนวน 9 คน โดยทดสอบก่อนเรียนสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม ผลปรากฏว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.89/94.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ณัฐพงศ์ สวางค์ดุษย์ (2542) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มโรงเรียนหนองหงส์สำนักงานการ

ประถมศึกษาอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 36 คน โดยพัฒนาแบบฝึกตามขั้นตอน ศึกษาหลักสูตร ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำยากและวิธีการสร้างแบบฝึก ให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนผลการวิจัยพบว่า คะแนนรวมความสามารถในการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คะแนนความคงทนในการเรียนรู้ของแต่ละคนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 กัลยา ชมสะอาด (2542) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก สามารถทำแบบฝึกหัด ทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นฤดี ผิวงาม (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน เรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดคือ 83.68/83.33

เหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า “แบบฝึก” ที่ผู้วิจัยคิดว่าจะป็นสื่อทางการศึกษา ที่มีคุณค่าทางการจัดการเรียนการสอนหลายประการ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ซับซ้อน เป็นนามธรรมได้สูงช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีโอกาปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยเสริมการศึกษารายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจตามเวลาและโอกาสที่อำนวย (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2543; พรรณี ชื่นอุไทย, 2546; ธีรญา เหมยมจุล, 2547) และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและเนื่องจากวิชาภาษาไทยเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรม การนำสื่อเข้าใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ก็จะยิ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเรียนด้วยชุดการเรียน ยังช่วยให้ครูได้รับความสะดวก ประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินและมีส่วนร่วมในการเรียนของตน ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดในการพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทย เพื่อ ศึกษาว่าชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทย จะมีประสิทธิภาพเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในระดับใด

อนึ่งเทคนิควิธีการสอนของครูก็นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลการเรียนรู้และเจตคติต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ TGT (Team – Games Tournament) ร่วมกับแบบฝึกการสะกดคำ นับว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างความสนใจของผู้เรียนได้เหมาะกับทุกระดับชั้น และสร้างความสนุกสนานให้แก่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่เบื่อหน่าย ดังที่ วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545 : 177-195) กล่าวว่า การร่วมมือกันเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นกลุ่ม TGT (Team – Games Tournament) เป็นการจัดการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นกลุ่มมีลักษณะคล้ายวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ เพียงแต่มีการใช้เกมเป็นกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้สมาชิกทุกคนช่วยกัน ในการเตรียมตัวเพื่อแข่งขันเกมที่ผู้สอนกำหนดตามใบงานและอธิบายวิธีการแก้ปัญหาโจทย์ต่างๆ ให้ทุกคนในกลุ่มมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนนั้นๆ แต่ในขณะที่แข่งขันเกมจะเมื่อนุญาตให้สมาชิกเข้าไปให้ความช่วยเหลือ เพราะสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบที่จะพยายามทำให้ตนเองชนะการแข่งขันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม คะแนนของกลุ่มจะได้รับการแข่งขันเกมแทนการทดสอบ กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงจะได้รับรางวัล

ขจรศรี ชาติกานนท์ (2540) กล่าวว่า เกมเป็นสื่อที่ทำให้เกิดความสนุกสนาน ช่วยในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนที่เรียนอ่อน เป็นการทบทวนบทเรียนให้จำได้นาน การฝึกความรับผิดชอบ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ตลอดจนทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม วิชัย สายคำอิน (2541) กิดานันท์ มลิทอง (2543) เข้มทอง จิตจักร (2544) ปราณี ประเสริฐเตสัง (2544) และสุกิจ ศรีพรหม (2544) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การนำเทคนิคเกมไปประกอบการสอน สามารถสร้างความสนใจผู้เรียน ทำให้บรรยากาศ การเรียนการสอนในชั้นเรียนสนุกสนานพร้อมๆ กับการเกิดทักษะในการเรียน ผู้สอนและผู้เรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนจดจำเรื่องที่เรียนได้แม่นยำและมีไหวพริบดีขึ้น และยังช่วยในการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมด้วย ลำจวน กิติ (2547) ได้กล่าวว่า เกมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เข้าใจในบทเรียนมากขึ้น และช่วยฝึกทักษะได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสนใจการใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team – Games Tournament) หรือที่เรียกว่าเทคนิคทีมการแข่งขัน เพราะเทคนิคการเรียนนี้น่านำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการสอนวิชาภาษาไทยได้ดี ดังงานวิจัยหลายเรื่อง ที่นำเทคนิค TGT ไปใช้กับผู้เรียนหลายระดับและหลายสาขาวิชา แล้วพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกติ เช่น กิ่งดาว กลิ่นจันทร์ (2537) ศึกษาเรื่องผลการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการเรียนตามคู่มือ

มณี บุญญาติศัย (2548) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก ชนิสา ตูโลลา (2540) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบทีมการแข่งขัน TGT กับการสอนปกติในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบทีมการแข่งขัน TGT สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการใช้แผนการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ธาดา อิกุลวงษ์ (2533) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยม ที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

อนึ่ง การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหลักการแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ TGT ร่วมกับแบบฝึกสะกดคำ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ การเรียนแบบร่วมมือ TGT เป็นกิจกรรมการเล่นที่มีกฎกติกา มีความสำคัญต่อการฝึกฝนทักษะ ขณะทีเล่นจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้เกิดทักษะการสังเกตและความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน นอกจากนี้ยังทำให้สามารถจำแนกความเหมือนและความแตกต่าง คิดหาเหตุผลด้วยตนเอง อันเป็นผลทำให้เด็กเกิดความพร้อมทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านสติปัญญา ซึ่งเป็นการฝึกให้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการเปรียบเทียบ และฝึกคิดหาเหตุผลซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างหนึ่งคือ เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเล่น ลงมือปฏิบัติจริงจากประสบการณ์ตรงด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์ของเล่นที่เป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่น่าสนใจซึ่งได้มีผู้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้กับนักเรียนแล้วได้ผลดีและเกิดประสิทธิภาพกับการเรียนรู้ และส่วนแบบฝึกก็เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ถ้านักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ จะทำให้เกิดทักษะทางภาษาดีขึ้นอันจะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजินอุปถัมภ์) ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหลักการแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team - Games - Tournament) เป็นเทคนิครูปแบบหนึ่งในการสอนแบบร่วมมือ โดยมีเกมและการแข่งขันเข้ามาด้วย เหมาะสำหรับการจัดการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่มีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียว องค์ประกอบ 4 ประการของ TGT คือ 1. การสอน เป็นการนำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่อาจเป็นการสอนตรงหรือจัดในรูปแบบของการอภิปรายหรือกลุ่มศึกษา 2. การจัดทีม เป็นขั้นตอนการจัดกลุ่ม หรือจัดทีมของนักเรียน โดยจัดให้คละกันทั้งเพศ และความสามารถและทีมจะต้องช่วยกันและกัน ในการเตรียมความพร้อมและความเข้มแข็งให้สมาชิกทุกคน 3. การแข่งขัน การแข่งขันมักจัดในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน ซึ่งจะใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่ เรียนมาในข้อ 1 และผ่านการเตรียมความพร้อมของทีมมาแล้วการจัดโต๊ะแข่งขันจะมีหลายโต๊ะ แต่ละโต๊ะจะมีตัวแทนของกลุ่ม/ทีม แต่ละทีมมาร่วมแข่งขันทุกโต๊ะ การแข่งขันควรเริ่มดำเนินการเพื่อนำไปเทียบหาค่าคะแนนโบนัส 4. การยอมรับความสำเร็จของทีม ให้นำคะแนนโบนัสของแต่ละคนในทีมมารวมกัน เป็นคะแนนของทีม และหาค่าเฉลี่ยทีมที่มีค่าสูงสุด จะได้รับการยอมรับให้เป็นทีมชนะเลิศ โดยอาจเรียกชื่อทีมที่ได้ชนะเลิศ กับรองลงมา โดยใช้ชื่อเก๋ ๆ ก็ได้ หรืออาจให้นักเรียนตั้งชื่อเอง และควรประกาศผลการแข่งขันในที่สาธารณะด้วย

นอกจากนี้ยังทำให้สามารถจำแนกความเหมือนและความแตกต่าง คิดหาเหตุผลด้วยตนเอง อันเป็นผลให้เกิดเกิดความพร้อมทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านสติปัญญา ซึ่งเป็นการฝึกให้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าเชื่อมโยงในการเปรียบเทียบ และฝึกคิดหาเหตุผลดังแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2543 : 81) ที่ได้ให้ความหมายของเกมการศึกษาว่า เกมคือกระบวนการผู้สอนใช้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นตามกติกา และนำเนื้อหาและข้อมูลของเกมพฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลของการเล่นเกมของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้ นอกจากนี้ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2538 : 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเกมการศึกษาไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านความคิดให้กับผู้เรียน
2. ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

3. ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาและทบทวนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ
4. ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความสามารถที่มีอยู่
5. ช่วยประเมินผลการเรียนการสอน
6. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินและผ่อนคลายความเครียดในการเรียน
7. ช่วยจูงใจและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน
8. ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคี รู้จักเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน
9. ช่วยฝึกความรับผิดชอบ และฝึกให้ผู้เรียนรู้จักปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์
10. ช่วยให้ผู้ครูได้เห็นพฤติกรรมของผู้เรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และใช้เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่

บทเรียนเสริมบทเรียนและสรุปบทเรียน

นอกจากนี้ วัชรา เล่าเรียนดี (2547 : 15) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิคทีมการแข่งขันหรือ TGT มีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. การสอนเนื้อหา ครูต้องดำเนินการสอนในสาระความรู้หรือทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนทั้งชั้นก่อนจนแน่ใจว่านักเรียนทุกคนรู้และเข้าใจสาระความรู้ นั้น หรือรู้และเข้าใจแนวทางการปฏิบัติพอสมควรก่อนที่จะให้นักเรียนจัดกลุ่ม

2. การจัดกิจกรรมกลุ่ม ครูจัดกลุ่มให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ตามใบงานหรือใบกิจกรรมที่เตรียมไว้ล่วงหน้าในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละชั่วโมงสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันศึกษาและทำแบบฝึกหัด คนเก่งคอยช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายให้เพื่อนสมาชิกที่เรียนต้อกว่าภายในกลุ่ม สมาชิกที่เรียนอ่อนกว่าจะต้องยอมรับ รวมทั้งพยายามถามและตอบร่วมเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ จนรู้และเข้าใจในสาระเหล่านั้นอย่างแท้จริง ที่สำคัญสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องรู้ยอมรับว่าผลงานและผลการเรียนรู้จากการทดสอบคือผลงานที่ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและเป็นผลการปฏิบัติของกลุ่ม

3. การแข่งขัน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยครูจะเตรียมคำถามให้นักเรียนตอบ โดยอาจจะสร้างข้อคำถามให้มี 3 ระดับ คือ คำถามสำหรับเด็กเรียนเก่งเด็กเรียนปานกลาง และเด็กเรียนอ่อน เป็นต้น หรืออาจจะเป็นข้อคำถามคละกันทั้งยากและง่าย ให้แต่ละกลุ่มตอบคำถามเหล่านั้น คำถามอาจจะเหมือนกันก็ได้ โดยให้เหมาะสมกับระดับความพร้อมของนักเรียน พร้อมกับจำแนกเวลาในการทำแบบฝึกหัดเพื่อการแข่งขันในแต่ละครั้งก็ได้

จากการศึกษาองค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สามารถสรุปได้ดังนี้คือ การเรียนแบบร่วมมือ TGT มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การเสนอเนื้อหาเป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ การจัดทีม เป็นการจัดทีมผู้เรียน เกม เป็นเกมตอบคำถามง่ายๆ การแข่งขัน

การจัดการแข่งขันอาจจะจัดขึ้นปลายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียนก็ได้ และการยอมรับความสำคัญของทีม

ภาษาเป็นเรื่องทักษะ ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ทาง คือ ทักษะการรับเข้า ได้แก่ การอ่านและการฟัง และทักษะการแสดงออก ได้แก่ การพูดและเขียน ทักษะทางภาษาจำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ แบบฝึกเสริมทักษะนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการเรียนภาษาให้มีผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญทางภาษา ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2535 : 16) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สิ่ง ที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่กับการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำ อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

ลักษณะ อินทจักร (2538 : 161) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2542 : 375) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของนักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอนว่า นักเรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

กูด (Good, 1973 : 224, อ้างถึงใน ลักษณะ อินทจักร, 2538 : 160) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว และเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎใช้สูตรต่าง ๆ ที่เรียนไป

พจนานุกรม เวบสเตอร์ (Webster, 1981 : 64) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง โจทย์ปัญหา หรือตัวอย่างที่ยกมาจากหนังสือ เพื่อนำมาใช้สอนหรือให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้น หลังจากที่เรียนบทเรียนไปแล้ว

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ บทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง อาจจะให้นักเรียนทำแบบฝึกขณะเรียนหรือหลังจากจบบทเรียนไปแล้วก็ได้

ภายหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว การเรียนการสอนนั้นย่อมไม่เกิดผลอย่างเต็มที่ถ้าไม่ได้รับการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญและเข้าใจอย่างแท้จริงโดยเฉพาะวิชาภาษาไทย เพราะภาษาไทยเป็นวิชาทักษะซึ่งเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ และการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นในการสอนภาษาไทยจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่ว เพื่อช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้นตามวัยและความสามารถ

ของตนที่จะทำได้ และเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีก็คือ แบบฝึกเสริมทักษะ ดังที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

กมล ดิษฐกมล (2526 : 18, อ้างถึงใน ลักขณา อินทจักร, 2538 : 163) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่กับการฝึก การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไวและทำได้โดยอัตโนมัติ

วีระ ไทยพานิช (2528 : 11) ได้อธิบายว่า แบบฝึกเสริมทักษะทำให้เกิดการเรียนรู้จากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดประสงค์แน่นอน ทำให้สามารถรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี จนนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

เพตตี้ (Petty, 1963 : 269) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะไว้อย่างชัดเจนว่าแบบฝึกเสริมทักษะเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก ช่วยส่งเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง จะทำให้ประสบผลสำเร็จทางด้านจิตใจมาก ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเองและใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนได้อีกด้วย

ดังนั้น แบบฝึกการเขียนสะกดคำจึงเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น แบบฝึกจึงนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนวิชาที่ต้องการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ มีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 14) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาแบบฝึกดังนี้ 1) วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม 3) พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึก และเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง 4) ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลาย น่าสนใจ 5) ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ 6) ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 7) นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง 8) ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 9) นำไปใช้จริงๆ และเผยแพร่ต่อไป

แนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีผู้ที่ได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกดังเช่น งานวิจัยของ ณิชพงศ์ สวางค์ต้อย (2542) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการพัฒนาแบบฝึกมีขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) วิชาภาษาไทย 2) ศึกษางานวิจัย เอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำยากและวิธีการสร้างแบบฝึก

ทักษะคำยาก (3) สร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนความสามารถในการสะกดคำยากวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คะแนนความคงทนในการเรียนรู้การสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละคนในการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากมีความคงทนในการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2544) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนาแบบฝึกไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ศึกษาความต้องการและข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแบบฝึกโดยศึกษาแนวความคิด ทฤษฎีงานวิจัย ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ศึกษาความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ศึกษาเนื้อหาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ (2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ โดยมีขั้นตอนดังนี้ (2.1) ประเมินแบบฝึกฉบับร่างโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ (2.2) ปรับปรุงแก้ไข (2.3) นำไปหาประสิทธิภาพ (3) ทดลองใช้แบบฝึก (4) ประเมินและแก้ไขแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นโดยประเมินทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดเห็นของนักเรียน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 82.17/85.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากหลักการแนวคิดและผลการวิจัยดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์และประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนฝึกการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง และดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความคิดรวบยอดหรือหลักการของการเรียน โดยใช้ เกม เพลง นิทาน การบรรยาย อภิปราย ฯลฯ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่
2. ขั้นสอนครูเสนอเนื้อหาโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม ผู้เรียนต้องสนใจและตั้งใจ ฟังในขณะที่ครูเสนอบทเรียนทั้งชั้น เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน
3. ขั้นจัดทีม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน คณะนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน

4. ขั้นทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

5. ขั้นการแข่งขัน เป็นการแข่งขันตอบคำถามจากเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำ ให้แต่ละทีมจะส่งตัวแทน 1 คนมาแข่งขัน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางแต่ละทีมแข่งขันกันและนักเรียนอ่อนแข่งขันกัน คะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของทีม เพื่อให้ นักเรียนแข่งขันกับตนเอง

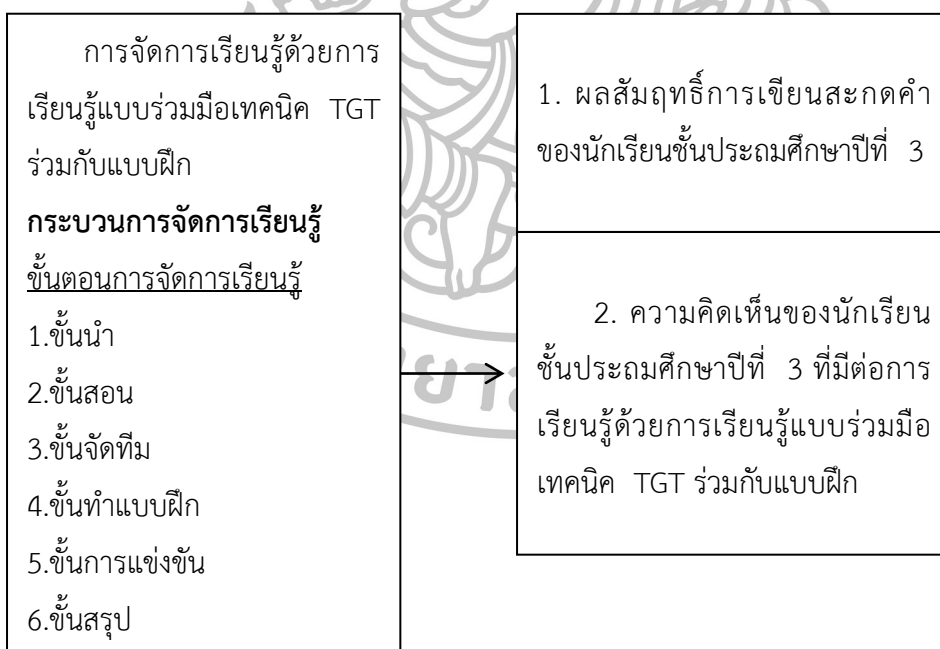
6. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน มอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดและกระบวนการวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และการพัฒนาแบบฝึกดังกล่าว มาเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

คำถามการวิจัย

1. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก แตกต่างกันหรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजินอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 มีทั้งหมด 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 (แผนปฏิบัติการโรงเรียนวัดดอนยายหอมประจำปี 2558)
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजินอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้ 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.2 ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมดเป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบเรียนละ 60 นาที รวมเวลาที่ใช้การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย ทั้งสิ้น 14 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ได้มาจากหนังสือแบบเรียนภาษาพาที ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และตัวชี้วัด ได้แก่ ท4.1 ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

จำนวนทั้งหมด 6 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องป่านี้มีคุณ ได้แก่ มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องอาหารดี ชีวีมีสุข ได้แก่ คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องพลังงานคือชีวิต ได้แก่ คำที่มีอักษรควบกล้ำ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องความฝันเป็นจริงได้ ได้แก่ คำที่ใช้ บัน บรร (ร หัน)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องภูมิใจภาษาไทยของเรา ได้แก่ คำพ้อง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องคิดไป รู้ไป ได้แก่ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์นต์)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดนิยาม ขอบเขต หรือความหมายของศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หมายถึง ศิลปะหรือเทคนิคในการสร้างสื่อขึ้นสำหรับให้นักเรียนได้เรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ โดยการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการ์นต์มาประสมเป็นคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี และมีความหมายตามพจนานุกรม

ฉบับบัณฑิตยสถาน ซึ่งมาจากคะแนนของการเขียนคำได้ถูกต้องวัดด้วยแบบทดสอบการเขียนสะกด คำแบบปรนัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team – Games Tournament) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มละ 4-5 คน ระยะเวลาความสามารถด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 และเพศ ภาระงานของกลุ่มคือหลังจากที่ครูนำเสนอบทเรียนทั้งชั้นแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด และเตรียมสมาชิกทุกคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันตอบคำถาม ซึ่งเป็นคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกันทำแบบฝึก ครูจะประกาศคะแนนผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่ทำคะแนนได้สูงสุด ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 1) ชำนาญ 2) ชำนาญ 3) ชำนาญ 4) ชำนาญทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ 5) ชำนาญการแข่งขันเป็นการตอบคำถามเนื้อหาจากบทเรียน และ 6) ชำนาญให้รางวัล

3. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเป็นคำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 เพื่อจะได้อ่านออกเสียงได้ชัดเจน เขียนได้ถูกต้อง และเป็นคำที่มีความหมายสามารถใช้สื่อสารกันได้อย่างเข้าใจในสังคมของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

4. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ หมายถึง สื่อประกอบการสอนการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5. ความคิดเห็นของนักเรียนหมายถึงความรู้สึกนึกคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในด้านบรรยากาศในการเรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजีนอุปถัมภ์) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजีนอุปถัมภ์)
 - 1.2 หน่วยการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การเขียนสะกดคำ
 - 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 2.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
 - 2.4 วิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำ
3. การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (TEAMS - GAMES - TOURNAMENT)
 - 3.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
 - 3.2 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT
4. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก
 - 4.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 4.2 ความสำคัญของแบบฝึก
 - 4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี
 - 4.4 หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี
 - 4.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
 - 4.6 ประโยชน์ของแบบฝึก
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.1 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

การกำหนดชื่อรายวิชา หลักสูตรแกนกลางกำหนดไว้ว่า รายวิชาที่เป็นพื้นฐานให้ใช้ชื่อตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนรายวิชาที่สถานศึกษาจัดทำเพิ่มเติม สามารถกำหนดชื่อได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องสื่อความหมายให้ชัดเจน และสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดการจัดหลักสูตร

ใหม่จะพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลักดันให้ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะเป็นผู้นำในด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาค โดยในเบื้องต้นจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อเป็นพื้นฐานการคิดและการสื่อสาร เป็นเครื่องมือการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเพิ่มศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ ที่มา :

กระทรวงศึกษาธิการ,หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ตารางที่ 1 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजีนอุปถัมภ์)

พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
กลุ่มสาระการเรียนรู้						
ภาษาไทย	240	240	240	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80
สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	120	120	120	120	120	120
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	40	40	40
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	80	80	80	80	80	80
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	40	40	40
รวมเวลาเรียน(พื้นฐาน)	880	880	880	840	840	840
รายวิชาเพิ่มเติม	40 ชั่วโมง					
ภาษาไทย	-	-	-	40	40	40
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
1. กิจกรรมแนะแนว	40	40	40	40	40	40
1. ลูกเสือ-เนตรนารี	40	40	40	40	40	40
2. กิจกรรมชุมนุม	30	30	30	30	30	30
3. กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	10	10	10	10	10	10
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1,000 ชั่วโมง					

1.2 หน่วยการเรียนรู้สาระภาษาไทย

หน่วยการเรียนรู้สาระภาษาไทยในหนังสือแบบเรียนภาษาพาที่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาหมวดทดลอง 6 หน่วยการเรียนรู้ซึ่งเป็นเรื่องที่มีคำยาก ที่เด็กนักเรียนมีปัญหาในเรื่องของการเขียนสะกดคำซึ่งได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ได้แก่ มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ได้แก่ คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ได้แก่ คำที่มีอักษรควบกล้ำ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ได้แก่ คำที่ใช้ บัน บรร (ร หัน)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ได้แก่ คำพ้อง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 ได้แก่ คำที่มีเครื่องหมาย ทัดทษมาต (ตัวกรันต์)

ตรงตามสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และตัวชี้วัด ได้แก่ ท4.1 ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

การเขียนสะกดคำ

2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน 2546 :1149) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า (ก.) หมายถึง เขียนหรือบอกตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำ กาญจนา นาคสกุล และคณะ (2545 : 119) กล่าวถึง การเขียนสะกดคำว่าเป็นระบบการเขียนที่ใช้ตัวอักษรแทนเสียง 3 ประเภท คือ สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ มาประกอบเป็นพยางค์และคำ ในการเขียนคำให้ถูกต้องจำเป็นต้องศึกษาเรื่องการใช้ สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ ตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งทางราชการประกาศให้ถือเป็นแบบอย่างในการเขียน กรมวิชาการ (2546 ข : 133) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำเป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำการเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อม ๆ กัน เพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาหัดสะกดจนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำคำนั้นๆได้ไพบูลย์ มุลตี (2546 : 25) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำคือ การจัดเรียงพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและสามารถนำคำ ดังกล่าวไปใช้ใน

การสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ อรุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์ (2546 : 31) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ได้ถูกต้องตาม กฎเกณฑ์ของหลักภาษาและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 เป็น คำที่มีความหมายใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้

จากความหมายของการเขียนสะกดคำ ดังที่นักการศึกษาให้ความหมายไว้ สรุปได้ว่าการ เขียนสะกดคำ หมายถึง การนำ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเป็นคำให้ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ทางภาษา และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และเป็นคำ ที่มี ความหมาย สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารชีวิตประจำวันได้

2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาเขียน การจัดประสบการณ์ทาง ภาษาให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ จะช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำ ได้ อย่างถูกต้องและนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาไปสู่การเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ อย่างมีประสิทธิภาพ มะลิ อัจฉริยะ (2540 : 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำ เปลี่ยนไปทำให้การสื่อสารกันไม่ตรงความหมาย ดังนั้น ครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำเพื่อเป็น แนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เบ็ญจา คงสบาย (2547 : 19) กล่าว ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญอย่างมากเพราะการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชา ถ้าเขียนสะกดคำผิดก็เหมือนพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและ ประสิทธิภาพการเขียนก็จะลดลง ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในงานเขียนของตนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพของงานเขียนดียิ่งขึ้นด้วย ปิยวรรณ สังข์ จันทระเพชร (2550) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะการเขียนที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทย ทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มเรียน และปลูกฝังการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง และสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไป ใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญอย่างมาก ผู้เขียนต้องระมัดระวังเพราะแสดง ถึงระดับความรู้ ความประณีต และความสามารถของผู้เขียน ถ้านักเรียนเขียนสะกดผิดจะทำให้ ความหมายของคำเปลี่ยนไปเกิดการเข้าใจผิดในการสื่อสาร ทั้งจะทำให้ ประสิทธิภาพของการเขียน ลดลงอีกด้วย

2.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดนั้น มีสาเหตุมาจากหลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ ดังนี้ วีรศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์ (2540 : 26) กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดมีดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์ในการเขียนผิด โดยเห็นแบบที่เขียนสะกดคำผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้หลักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ, ซ, ส หลักการสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกด เป็นต้น

3. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำ
4. นักเรียนฟังไม่ชัดเจน เพราะคำไทยมีคำ ควบกล้ำ เช่น คราว คลอง
5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงที่มาจากภาษาอังกฤษได้
6. นักเรียนใช้คำ ที่มี ร ล รร (ร หัน) ไม่ถูก เช่น ลาว - ราว ลาด - ราด

พิมล แจ่มแจ้ง (2542 : 20-21) กล่าวว่า สาเหตุของการเขียนผิดมีหลายสาเหตุซึ่งเป็นความผิดพลาดที่ควรแก้ไขปัญหาที่พบ ได้แก่ การใช้คำผิดไวยากรณ์ การเขียนคำ ผิดความหมาย การเว้นวรรคตอน การเขียนอักษรย่อ การเขียนสะกดการันต์ผิด การเขียนคำที่มีตัวสะกด การเขียนอักษรนำคำควบกล้ำ สรุปได้ว่ามาจากวิธีการสอนของครู วิธีการฝึกฝนความสามารถในการเขียนของนักเรียนและเจตคติในการเรียน นอกจากนี้ยังมีสาเหตุจากการไม่รู้จักหลักเกณฑ์ทางภาษา การใช้คำ และการได้เห็นคำที่ผิดๆ แล้วนำมาเขียน ตามปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้ ครูควรให้ความสำคัญและเป็นผู้แนะนำหาทางแก้ไขปัญหานั้นเพราะปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ ย่อมมีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2542 : 290-331) กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ คำในภาษาไทยเรามีเสียงตรงกันมาก แต่สะกดการันต์ต่างกันและมีความหมายต่างกันเมื่อเป็นเช่นนี้อาจจะทำให้ผิดในเรื่องสะกดการันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำแต่เสียงโดยไม่พิจารณาความหมายเฉพาะของคำนั้น เช่น คำพ้องเสียง มีเสียง (พัน) เสียงเดียวอาจจะเขียนเป็น พัน, พรรณ, พันธ์, พันธุ์ภัณฑ์, พรรค์ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งแต่ละคำมีความหมายต่างกัน หากใครไม่เคยได้ยินคำว่า “ครุภัณฑ์” และไม่ทราบความหมายของคำนี้มาก่อน อาจจะเขียนผิดเป็น ครุพัน หรือ ครุพันธ์ ก็ได้

2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิดคำ บางคำเมื่อจะเขียนแต่ผู้เขียนไม่มั่นใจ มักจะนึกเทียบเคียงกับคำอื่น ๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้วเป็นอย่างดี วิธีการเช่นนี้ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิดเพราะคำ บางคำ มีความหมายหรือรูปศัพท์ ตลอดจนหลักภาษาต่างกันเราใช้กฎอันเดียวกันไม่ได้

คำพวกนี้จึงควรพิจารณาจดจำเป็นคำ ๆ ไป เช่น สัณฑล เขียนผิดเป็น สัณฑลย์ เพราะนำไปเทียบกับ คำว่า มลลย์ เป็นต้น

3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิดคำบางคำ บางคนออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงไม่ชัด เลย ตัดนิสัยเมื่อเขียนเลยผิดด้วยแต่คำบางคำ คนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตาม พจนานุกรมพวกหลังนี้นับเป็นสิ่งยากแก่การแก้ไข อาจจะเป็นเพราะพจนานุกรมรักษาหลักการ จนไม่เอื้อเพื่อต่อผู้ใช้ภาษาก็ได้ เช่น ชะมัทกะเขม้น เขียนผิดเป็น ชะมัทกะเขเม่น เป็นต้น

4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิดการเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด กล่าวคือเคย เห็นคำนั้น ๆ มาจนเคยชินและเป็นคำที่ใช้กันผิดเสมอจนจำได้ติดตา อาจจะได้เห็นจากหนังสือพิมพ์ หรือ สิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ในบัตรเชิญ ประกาศโฆษณา แจ้งความ ฯลฯ ควรจะได้พิจารณาอย่าใช้ตามโดยไม่ ศึกษาความจริงเช่น อนุญาต เขียนผิดเป็น อนุญาติ เป็นต้น

5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาหลักภาษานับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนภาษา การที่จะ เรียนโดยไม่ต้องรู้หลักนั้นย่อมเป็นไปได้ แต่เนื่องจากหลักภาษาไทยมีกฎเกณฑ์มากมายจึงควรจะได้ ตระหนักในข้อนี้โดยเฉพาะการเขียน เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมรหลักการใช้ ศ,ษ,ส หลักการใช้ รร หลักการใช้ บรร บัน เป็นต้น

วรรณิ โสสมประยูร (2544 : 157-159) กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดว่า นักเรียนเห็นแบบอย่างการสะกดคำที่ผิดอยู่เสมอ อีกทั้งไม่รู้ความหมายของคำ คำนั้น โดยเฉพาะคำ ไทยมีคำ พ้องเสียงทำให้ความหมายสับสน ไม่เข้าใจในหลักภาษาที่ถูกต้อง การฟังและการออกเสียง คำ ควบกล้ำ ร ล ไม่ถูกต้องไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำ ที่มาจากภาษาอังกฤษออกเป็นภาษา เขียนของคำภาษาไทยที่ถูกต้องได้ ประณัติ บุญมาลา (2550 : 21) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการสะกด คำผิดไว้ว่านักเรียนไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น เช่น ไม่เคยพูด ไม่เคยเห็น ไม่เคยเขียน ไม่รู้ หลักการใช้ภาษา เช่น หลักการเขียนคำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักการใช้ตัว การันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักการใช้ ไ ใ อัย ไ-ย หลักการใช้มาตราตัวสะกด นักเรียนไม่ทราบ ความหมายของคำนั้น ๆ เช่น คำ พ้องเสียง นักเรียนฟังไม่ชัด เช่น คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มี ร ล ใช้หลักการเทียบผิด เช่น สาเหตุ กับ สังเกต ญาติ กับ อนุญาต และนักเรียนไม่คุ้นเคยกับคำที่มา จากภาษาอื่น ๆ

จากข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ ผิดนั้น มีสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการไม่ ทราบความหมายของคำ มีประสบการณ์ในการเขียนผิด ไม่เข้าใจหลักภาษาที่ถูกต้อง ออกเสียงคำ ควบกล้ำ ร ล ไม่ถูกต้อง รวมไปถึงการใช้แนวเทียบผิด

2.4 วิธีสอนและกิจกรรมการสอนการเขียนสะกดคำ

วิธีสอนและกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำนั้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ ดังนี้ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย (2538 : 169-170) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเขียนสะกดคำ สรุปลได้ดังนี้ ครูทำ บัญชีคำยาก แจกให้นักเรียน แล้วนำคำ เหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียน นำประโยคที่ประกอบด้วยคำผิดให้นักเรียนแก้คำที่เขียนผิด แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำ ทำบัญชีคำสะกดคำถูกผิดปะปนกัน ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกผิด ให้แก้ไขคำที่สะกดผิด ให้รวบรวมคำยากมาทำ บัญชีเรียงลำดับอักษรนำคำยากมาเป็นข้อทดสอบแบบเลือกตอบและฝึกหาคำ พ้องจากพจนานุกรม อรทัย บุตรดิษฐ์ (2540 : 22) ได้สรุปวิธีการเขียนสะกดคำ ว่า มีวิธีการที่ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนมีหลายวิธีด้วยกัน ครูอาจจะเลือกใช้เขียนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีสอนและกิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณาจุดประสงค์ก็เพื่อให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

นอกจากนั้น วิธีการสอนโดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกมาก ๆ เช่น แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำเล่นเกมต่าง ๆ ค้นหาคำมาแลกเปลี่ยนกัน นำคำ ที่มักเขียนผิดมาเขียนเป็นประโยค เรียบเรียงเป็นเรื่องราวมาเขียนตามคำบอก กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ จะช่วยให้การเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546 : 66) ได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ฝึกนักเรียนให้สนใจศึกษาหาข้อมูลมาไว้เขียน
2. ฝึกนักเรียนใช้ภาษาเขียนให้ถูกต้อง
3. ฝึกฝนนักเรียนได้มีวัฒนธรรมในงานเขียน
4. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริม และเอื้อต่อการเขียน
5. เอาใจใส่ในการตรวจแก้ไขการเขียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
6. สนใจหาเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การเขียน
7. จัดกิจกรรมการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย
8. นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
9. สร้างความภาคภูมิใจในงานเขียนให้แก่นักเรียน

บุญเพ็ญ สุวรรณสร (2548 : 29) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำ ว่า ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลายๆด้านประกอบกัน เช่น สอนตามลำดับ

ขั้นตอนที่ถูกต้อง การจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้ง ต้องสอดคล้องกับสภาพความพร้อมของผู้เรียน เช่น สุขภาพ อารมณ์ ความสามารถในการอ่าน การเขียน ในด้านกิจกรรมการสอนต้องมีบรรยากาศที่สนุกสนานไม่เบื่อหน่าย สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน ให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียน สกศค้ำที่ถูกต้อง รู้จักใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เกมการให้หาแบบฝึก การแข่งขัน เขียนคำ การจัดทำบัญชีรวบรวมคำยาก การนำคำยากมาแต่งประโยค ฯลฯ นอกจากนั้นควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนนำ การเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพจากที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนเขียนสกศค้ำ ครูควรมีวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การใช้เกม แบบฝึก การแข่งขันเขียนคำ การจัดทำบัญชีรวบรวมคำยากการฝึกแต่งประโยคจากคำยาก สอนการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน ฯลฯ และครูควรจะให้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งควรสร้างความภาคภูมิใจในงานเขียนให้แก่กับนักเรียนด้วย

สรุปได้ว่า ในการเรียนรู้เรื่องการเขียนสกศค้ำ เป็นทักษะที่ต้องอาศัยการสังเกต การจดจำอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการ จัดกิจกรรมการสอนให้กับนักเรียนในลักษณะแตกต่างกันตามความเหมาะสมกับวัยและความสามารถ ของนักเรียนแต่ละคนเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจพยายามฝึกฝนทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team Games Tournament)

3.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคหนึ่งของวิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยจัดให้นักเรียนรวมกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกภายในกลุ่ม จะศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกัน นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึง เป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อช่วยเหลือสนับสนุน กระตุ้นและส่งเสริม การทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ นักเรียนได้อภิปรายซักถามซึ่งกันและกัน เพื่อให้เข้าใจบทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีทุกคน ต่อจากนั้นจะมีกิจกรรมแข่งขัน ตอบปัญหา เพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้แทนของกลุ่มในการเข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการกับตัวแทนของกลุ่มอื่นที่มีความสามารถระดับใกล้เคียงกัน แล้วนำคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนที่สะสมได้จากการตอบปัญหามารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม กลุ่มใดทำคะแนนได้สูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล

เทคนิค TGT มีลักษณะสำคัญ คือ นักเรียนทุกคนจะได้ร่วมสนุก ตื่นเต้นและท้าทาย ความสามารถของนักเรียน ด้วยการเข้าร่วมเกมการแข่งขันตอบปัญหากับนักเรียนกลุ่มอื่นที่มี

ความสามารถใกล้เคียงกัน ดังนั้น นักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการทำคะแนน จึงทำให้มีความภาคภูมิใจ มั่นใจในความพยายามและความสามารถของตน และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้และช่วยเหลือกัน

3.2 องค์ประกอบสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ 2545: 164)

1. การเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ รูปแบบการนำเสนออาจจะเป็นการบรรยาย อภิปราย กรณีศึกษาหรืออาจจะมีสื่อการเรียนอื่นๆ ประกอบด้วยก็ได้ เทคนิค TGT จะแตกต่างจากเทคนิคอื่นๆ ตรงที่ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหาสาระ เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน วิธีนี้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในวิชาพื้นฐานที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอนตายตัว เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. การจัดทีม เป็นการจัดทีมผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมมีหน้าที่ในการเตรียมสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่นเกม หลังจากจบชั่วโมงการเรียนรู้แต่ละทีมจะนัดสมาชิกศึกษาเนื้อหาโดยมีแบบฝึกหัดช่วย และผู้เรียนจะผลัดกันถามคำถามในแบบฝึกหัดจนกว่าจะเข้าใจเนื้อหาทั้งหมด เทคนิค TGT จุดเน้นในทีม คือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม จะช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อนร่วมทีมให้มากที่สุด

3. เกม เป็นเกมตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ในการเล่น เกม ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมแต่ละทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน

สุลัดดา ลอยฟ้า (2536) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มการแข่งขัน (TGT) ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน ครูสอนเนื้อหาต่อชั้นเรียน โดยครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมตามลักษณะเนื้อหาของบทเรียน และใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบคำอธิบายของครู เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากที่สุด

2. การเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการทำงานกลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิก 4 คน กิจกรรมของกลุ่มจะอยู่ในรูปของการอภิปรายหรือการแก้ปัญหาาร่วมกัน กลุ่มจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อช่วยเหลือสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของตน ครูควรกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนทราบว่าผลงานของกลุ่มจะสำเร็จก็ต่อเมื่อสมาชิกในกลุ่มส่งเสริมและสนับสนุนซึ่งกันและกัน

3. การแข่งขันเกมวิชาการ เป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียน การแข่งขันประกอบด้วยผู้เล่นกลุ่มละ 4

คน ซึ่งแต่ละคนจะเป็นตัวแทนของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มเล่นเกมจะยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันแข่งขันกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถสูงของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน นักเรียนที่มีความสามารถปานกลางของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน และนักเรียนที่มีความสามารถต่ำของแต่ละกลุ่มจะแข่งขันกัน การที่นักเรียนมีความสามารถทัดเทียมกันของแต่ละกลุ่มมาทำการแข่งขันกัน เพื่อให้นักเรียนแข่งขันกับตัวเอง และนักเรียนแต่ละคนมีโอกาสได้ช่วยเหลือกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จเท่าเทียมกัน

4. การยอมรับกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รางวัล โดยกำหนดรางวัลไว้ 3 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 37) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีดังนี้

1. ครูนำเสนอบทเรียนหรือข้อความใหม่แก่ผู้เรียน โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ หรือใช้การอภิปรายทั้งห้องเรียนโดยครูเป็นผู้ดำเนินการ

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยจัดให้ความสามารถและเพศ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 – 5 คน (เรียกกลุ่มนี้ว่า Home Group) กลุ่มเหล่านี้จะศึกษาบทวนเนื้อหา ข้อความที่ครูนำเสนอ สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถด้อยกว่า เพื่อเตรียมกลุ่มสำหรับการแข่งขันในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน

3. จัดการแข่งขันโดยจัดโต๊ะแข่งขันและทีมแข่งขัน (Tournament Teams) ที่มีตัวแทนของแต่ละกลุ่ม (ตามข้อ 2) ที่มีความสามารถใกล้เคียงมารวมแข่งขันกันตามรูปแบบและกติกา ที่กำหนด ข้อคำถามที่ใช้ในการแข่งขันจะเป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว และมีการฝึกฝนเตรียมพร้อมในกลุ่มมาแล้ว ควรให้ทุกโต๊ะแข่งขันเริ่มแข่งขันพร้อมกัน

4. ให้ค่าคะแนนการแข่งขัน โดยจัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะ แล้วผู้เล่นจะกลับเข้ากลุ่มเดิม (Study Group) ของตน

5. นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 165-168) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระ หรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมเนื้อหาสาระ หรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

1.2 การจัดเตรียมเกม ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมคำถามง่ายๆ ซึ่งเป็นคำถามจากเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนเรียนรู้ วิธีการให้คะแนนโบนัสในการเล่นเกมน รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ เช่น ใบงาน ใบความรู้ ชุดคำถาม กระดาษคำตอบ กระดาษบันทึกคะแนน เป็นต้น

2. ชั้นจัดทีม ผู้สอนจัดทีมผู้เรียนโดยให้คะแนนทั้งเพศและความสามารถ ทีมละประมาณ 4 – 5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คนและอ่อน 1 คน เป็นต้นเพื่อเรียนรู้โดยปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งหรือใบงานที่กำหนดไว้

3. ชั้นการเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้และการแข่งขัน

3.3 สมาชิกในแต่ละทีมร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมตามคำสั่งหรือใบงาน

3.4 กลุ่มหรือทีมเตรียมความพร้อมให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในบทเรียน และพร้อมที่จะเข้าสู่สนามแข่งขัน

3.5 แต่ละทีมทำการประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของสมาชิกในทีม โดยอาจตั้งคำถามขึ้นมาเอง โดยให้สมาชิกของทีมทดลองตอบคำถาม

3.6 สมาชิกของทีมช่วยกันอธิบายเพิ่มเติมในประเด็นที่บางคนยังไม่เข้าใจ

4. ชั้นการแข่งขัน ผู้สอนจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย

4.1 ผู้สอนแนะนำการแข่งขันให้ผู้เรียนทราบ

4.2 จัดผู้เรียนหรือสมาชิกตัวแทนของแต่ละทีมเข้าประจำโต๊ะการแข่งขัน

4.3 ผู้สอนแนะนำเกี่ยวกับเกม โดยอธิบายจุดประสงค์และกติกาของการเล่นเกม

4.4 สมาชิกหรือผู้เรียนทุกคนเริ่มเล่นเกมพร้อมกัน ด้วยชุดคำถามที่เหมือนกัน ผู้สอนเดินตามโต๊ะการแข่งขันต่างๆ เพื่อตอบปัญหาข้อสงสัย

4.5 เมื่อการแข่งขันจบลง ให้แต่ละโต๊ะตรวจคะแนน จัดลำดับผลการแข่งขันและให้หาค่าคะแนนโบนัส

4.6 ผู้เข้าร่วมกลับไปเข้าทีมเดิมของตน พร้อมนำคะแนนโบนัสไปด้วย

4.7 ทีมนำคะแนนโบนัสของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของทีม อาจจะทำค่าเฉลี่ยหรือไม่ก็ได้ ทีมที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจะได้รับการยอมรับว่าเป็นทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศตามลำดับ

5. ชั้นยอมรับความสำเร็จของทีม ผู้สอนประกาศผลการแข่งขันและเผยแพร่สู่สาธารณชนด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ปิดประกาศที่บอร์ด ลงข่าวหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จดหมายข่าว ประกาศหน้าเสาธง เป็นต้น รวมทั้งมอบรางวัล ยกย่อง ชมเชย

วัชรา เล่าเรียนดี (2547:16) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT ดังนี้

1. ชั้นสอน ครูสอนบทเรียนใช้เวลา 1 – 2 ครั้ง / ชั่วโมง
2. ชั้นกิจกรรมกลุ่ม ร่วมกันศึกษา ฝึกปฏิบัติตามใบงานใช้เวลา 1 - 2 ครั้ง / ชั่วโมง
3. ชั้นการแข่งขัน ตอบปัญหาระหว่างกลุ่มใหม่ที่จัดขึ้นใช้เวลา 1 ชั่วโมงทีมละ 4 - 5 คน

ตามจำนวนของนักเรียนในห้อง

4. ชั้นให้รางวัลกลุ่ม คะแนนกลุ่ม คำนวณได้จากคะแนนพัฒนาของสมาชิกร่วมกัน

และเฉลี่ย

นอกจากนี้ วัชรา เล่าเรียนดี (2545 : 16) ได้อธิบายถึงการเตรียมการก่อนสอนไว้ ดังนี้

1. วัสดุการสอน ครูจะต้องเตรียมวัสดุการสอนที่ใช้ในการทำงานกลุ่ม ประกอบด้วย ใบงาน บัตรงาน บัตรกิจกรรม บัตรเฉลย และแบบฝึกหัด รวมทั้งแบบทดสอบย่อยสำหรับทดสอบ นักเรียนแต่ละคนหลังจากเรียนบทเรียนในแต่ละหน่วยแล้ว

2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย นักเรียนจำนวน 4 คนซึ่งมีความสามารถทางวิชาการแตกต่างกัน กล่าวคือ ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ถ้าเป็นไปได้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศด้วย เช่น ชาย 2 คน และ หญิง 2 คน วิธีการจัดการนักเรียนเข้ากลุ่มอาจทำได้ ดังนี้

- 2.1 จัดลำดับนักเรียนในชั้นจากเก่งที่สุดไปหาอ่อนที่สุด โดยยึดตามผลการเรียนที่ผ่านมา ซึ่งอาจจะเป็นคะแนนจากแบบทดสอบหรือการพิจารณาตัดสินใจของครูเองเป็นส่วนประกอบ

- 2.2 หากจำนวนทั้งหมดว่ามีกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มควรประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4 คน ฉะนั้นทั้งหมดจะมีกี่กลุ่มหาได้จากการหารจำนวนนักเรียนทั้งหมดด้วย 4 ผลหาร คือ จำนวนกลุ่มทั้งหมด ถ้าหารไม่ลงตัวอนุโลมให้บางกลุ่มมีสมาชิก 5 คนได้

- 2.3 การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่ม มีเทคนิคการจัดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มการเรียนรู้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

ระดับผู้เรียน	อันดับของผู้เรียน	กลุ่มที่สังกัด
นักเรียนที่เรียนเก่ง	1	A
	2	B
	3	C
	4	D
	5	E
	6	F
นักเรียนที่เรียนปานกลาง	7	F
	8	E
	9	D
	10	C
	11	B
	12	A
	13	A
	14	B
	15	C
	16	D
	17	E
	18	F
นักเรียนที่เรียนอ่อน	19	F
	20	E
	21	D
	22	C
	23	B
	24	A
	25	A
นักเรียนในชั้นทั้งหมดรวม	25 คน	

จากขั้นตอนการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค TGT ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักศึกษามาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด หลักการ และวิธีดำเนินการ แล้วกำหนดขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความคิดรวบยอดหรือหลักการของการเรียน โดยใช้ เกม เพลง นิทาน การบรรยาย อภิปราย ฯลฯ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่
2. ขั้นสอนครูเสนอเนื้อหาโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม ผู้เรียนต้องสนใจและตั้งใจ ฟังในขณะที่ครูเสนอบทเรียนทั้งชั้น เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน
3. ขั้นจัดทีม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน คละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน
4. ขั้นทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
5. ขั้นการแข่งขัน เป็นการแข่งขันตอบคำถามจากเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำ ให้แต่ละทีมจะส่งตัวแทน 1 คนมาแข่งขัน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางแต่ละทีมแข่งขันกันและนักเรียนอ่อนแข่งขันกัน คะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของทีม เพื่อให้ นักเรียนแข่งขันกับตนเอง
6. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน มอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก

4.1 ความหมายของแบบฝึก

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกทำซ้ำบ่อยๆ จนเกิดความชำนาญดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึงเน้นในเรื่องการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติซ้ำ สื่อการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ คือแบบฝึก มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

ขนิษฐา แสงภักดี (2540 : 10) กล่าวไว้อย่างสอดคล้องกันว่าแบบฝึกเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อฝึกฝนหรือเสริมสร้างและพัฒนาทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนจนมีประสบการณ์ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

นวนลนุช สีทองดี (2541: 29-35) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่ใช้ฝึกทักษะเพื่อสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ผู้เรียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วแต่ต้องได้รับการฝึกหลายๆครั้งหลายรูปแบบ เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อยก็พัฒนาตนเองที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

อารีย์ วาสน์อำนวย (2545: 48) ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกคืออุปกรณ์การเรียน การสอนอย่างหนึ่งอันประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจที่จะนำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อ จะได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ให้เกิดความคล่องแคล่วความชำนาญ ตลอดจนเกิดความแม่นยำซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ ด้วยการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่างๆที่ได้เรียนไปแล้วอย่างมีทิศทาง

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2546 (2546 : 483) ได้อธิบายว่า แบบฝึกหมายถึงแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่ง ที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 147) ที่อธิบายว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียนในบางวิชาแบบฝึกจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

จากความเห็นข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝนและพัฒนาทักษะต่างๆให้นักเรียนจนเกิดความเข้าใจโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการเขียนเพิ่มมากขึ้น และเป็นการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

4.2 ความสำคัญของแบบฝึก

ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากบทเรียนใช้เป็นอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน จะช่วยให้ทราบพัฒนาการทางทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้ครูสามารถเห็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียนซึ่งจะได้หาทางแก้ไขได้ทันที เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่ทำขึ้นอย่างมีระบบ เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนคือเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน (ละเอียด คชวัฒน์ 2537 :16) และมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนทุกวิชา เพราะแบบฝึกเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนด้วย ขนิษฐา แสงภักดี (2540 : 10)

ชาอุชัย อาจินสมาจาร (2540 : 98) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จ โดยคำถามให้นักเรียนทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมาทำให้ทราบได้ว่านักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียน ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

กัณฑ์ด้นย วรจิตติพล (2542 : 43) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกว่า เป็นเครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งที่มุ่งให้นักเรียนฝึกกระทำด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีหรือด้านเนื้อหาแล้ว

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาการเรียนการสอน ทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุกๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

4.3 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะทางภาษา เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นต้องเหมาะสม สอดคล้องกับทักษะที่จะฝึกด้วยและมีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

อัญชลี แจ่มเจริญ (2526 : 45) กล่าวถึง แบบฝึกหัดที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. ควรใช้หลักจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ควรสร้างขึ้นเพื่อ สิ่งที่จะสอนและเกี่ยวข้องกับนักเรียน
3. คำพูดและเนื้อหา ความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว
4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้ง ควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ และเข้าใจง่ายไม่น่าเบื่อและที่สำคัญจะกระตุ้น

ให้เด็กได้สนใจใคร่ฝึก

วรรณ แก้วแพรง (2526 : 33-38) กล่าวถึง แบบฝึกที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

1. เนื้อหาที่จะนำมาควรเป็นเนื้อหาในบทเรียนหรือสอดคล้องความสัมพันธ์กับบทเรียน ทั้งที่เป็นคำประโยค ข้อความ เนื้อเรื่องและเนื้อหาตรงตามหลักสูตรที่กำหนด
2. มีหลายแบบหลายลักษณะ เพื่อไม่ให้เบื่อและเป็นการท้าทายให้อยากทำ
3. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ 3 ประการคือ รู้คำเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายของคำดีขึ้นและมีความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นตามระดับชั้นของนักเรียน
4. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน
5. ต้องไม่มีลักษณะ อย่างข้อสอบโดยทั่วไป ที่มุ่งวัดความรู้และความเข้าใจเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีลักษณะเร้าความสนใจ ยั่วและจูงใจให้นักเรียนคิดพิจารณาและได้ศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะและสามารถใช้คำได้สูงขึ้น

ขันธชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) กล่าวว่า ลักษณะที่ดีของแบบฝึก ควรประกอบด้วย

1. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
2. มีให้เลือกทั้งแบบ ตอบ แบบจำกัด และแบบอย่างเสรี
3. คำสั่ง หรือตัวอย่างที่ยกเป็นแบบฝึกไม่ควรยาวเกินไปและไม่ควรรยากแก่การเข้าใจ

4. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 145) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ช่วยให้เห็นนักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายในการแสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อแนะนำในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ
9. ควรใช้สำนวนภาษาต่างๆ
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

จากแนวคิดที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ต้องคำนึงถึงการใช้หลักจิตวิทยา และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน ไม่น่าเบื่อและที่สำคัญต้องกระตุ้นให้นักเรียนสนใจใคร่รู้ มีคำชี้แจงสั้นๆ ใช้เวลาที่เหมาะสมและมีความหลากหลาย นักเรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองได้ อีกทั้งใช้เป็นสื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านการเขียนได้เป็นอย่างดี

4.4 หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับให้นักเรียนฝึกบ่อยๆ และซ้ำกันหลายๆ ครั้งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเขียนสะกดคำได้ การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดนั้น มีผู้เสนอแนะ ได้ดังนี้

วรรณ แก้วแพรก (2526 : 87) กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึกว่า

1. มีความมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากการสอนบทเรียนหรือเนื้อหาอื่นๆ แล้ว
4. ต้องจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้าโดยทำไว้เป็นรายเนื้อหาหรือทำเป็นบทๆ ตามบทเรียน

พร้อมทำเฉลยไว้ด้วย

วิชัย เพชรเรือง (2531 : 77) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึกว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. แบบฝึกต้องมีเอกภาพและสมบูรณ์แบบในตัว
2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม
3. ครอบคลุมเนื้อหาหลายวิธีโดยบูรณาการกับการอ่าน
4. ใช้แนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน
7. เน้นการแก้ปัญหา
8. ครูและนักเรียนมีโอกาสวางแผนร่วมกัน
9. แบบฝึกควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่ เป็นสิ่งที่สามารถปรับและรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

พรรณิภา อ่อนแสง (2532 : 42) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรมีลักษณะ ดังนี้

1. จะต้องตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
3. ชั้นต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชาที่สอน
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

นงเยาว์ บวงสรวง (2538 : 33) อธิบายว่า การสร้างแบบฝึกนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีการฝึกที่เหมาะสมจึงมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจโดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน สำหรับคำที่จะมาสร้างนั้นควรเป็นคำมาจากหนังสือเรียน โดยพิจารณาคำที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้

เกษรา ภัทรเดชไพศาล (2541 : 36-37) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียน
2. เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากการฝึกการออกเสียงแบบพยางค์ คำวลี ประโยค และคำประพันธ์

3. แบบฝึกบางแบบฝึกให้ใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กจึงจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการฝึกและช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป ตามหลักการจูงใจ

4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นแบบสั้นๆ ง่ายๆ ใช้เวลาฝึกเป็นเวลา 30-40 นาที

5. เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายแบบฝึกต้องมีลักษณะต่างๆ กัน เช่น ประสมคำจากภาพ เดิมคําลงในช่องว่าง อ่านคำประพันธ์ ฝึกร้องเพลงและใช้เกมต่างๆ ประกอบ

จากความเห็นข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึก ควรเป็นหลักในการสร้างดังนี้ 1) ยึดหลักจิตวิทยาและพัฒนาของนักเรียนแต่ละวัย รวมทั้งความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน 2) ควรจัดเรียงเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก ตรงตามจุดประสงค์ 3) มีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ ที่นักเรียนอ่านเข้าใจและทำแบบฝึกได้ควรมีหลายรูปแบบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 4) เนื้อหาไม่ยากเกินไป มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใด มีการกำหนดเวลาในการทำแบบฝึกที่เหมาะสมและรูปแบบที่น่าสนใจ 5) ใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ใช้เวลา 30-40 นาที เพื่อป้องกันความเบื่อหน่าย ประเมินผลเพื่อดูความก้าวหน้าเพื่อให้เกิดความชำนาญ

4.5 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

พรธณี ชูทัย (2522 : 192-195) กล่าวถึงการสอนทักษะว่า การที่บุคคลสามารถที่จะเรียนในการทำสิ่งต่างๆ นอกจากจะต้องอาศัยแรงจูงใจ ความคิดรวบยอด การแก้ปัญหา ความคิดวิพากษ์วิจารณ์ ความคิดสร้างสรรค์และทัศนคติแล้ว ยังต้องอาศัยทักษะในการทำงาน ทักษะเป็นเรื่องที่สำคัญที่ช่วยในการทำงานคล่องแคล่วมีประสิทธิภาพ การเรียนทักษะมีลักษณะเป็นการลองผิดลองถูก (trial and error) เช่น การที่เด็กหัดเดินผู้เรียนจะต้องเป็นผู้กระทำเอง

วิธีช่วยให้เกิดทักษะในการเรียน

1. การสาธิตและการอธิบายแนะนำ

1.1 เริ่มบอกให้เด็กทราบว่าทำอะไร ชี้แจงให้เห็นความสำคัญเพื่อเร้าให้เด็กเกิดความสนใจและกระตุ้นให้เห็นว่าสิ่งนั้นมีความจำเป็นสำหรับตนอย่างไรต่อจากนั้นจึงสาธิตให้ดูตั้งแต่ต้นจนจบและอธิบายให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เน้นจุดที่สำคัญหรือที่ต้องสังเกตโดยเขียนบนกระดานดำ

1.2 ให้เด็กได้มีโอกาสฝึกหัดทันทีหลังจากการสาธิต สิ่งที่ต้องคำนึงคือการทำซ้ำและการเสริมแรง ถ้าเครื่องใช้ไม่พอ ให้สาธิตกับเด็กเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสฝึกหัดและครูจะได้เสริมแรงอย่างทั่วถึง การฝึกทักษะจะเสียเวลาเปล่าถ้าเด็กไม่มีโอกาสได้ฝึกและได้ผลดีถ้าเด็กกระตือรือร้นและครูต้องเสริมแรงกระตุ้นทุกครั้ง

1.3 ในขณะที่ฝึกหัดให้คำแนะนำเพื่อช่วยให้เด็กทำทักษะนั้นๆ ได้ด้วยตนเอง

1.4 ให้คำแนะนำในลักษณะที่อยู่ในบรรยากาศที่สบายๆ ไม่วิจารณ์เด็กใดๆบางคน มักจะกลัวผิด กลัวทำไม่ได้ จึงมักจะทำผิดพลาด ครูจะต้องใจเย็นไม่ดุบรรยากาศที่ไม่ดีเครียดจะย่ำแย่ ให้เด็กเกิดความพยายามที่จะลอง

1.5 ในการฝึกหัด การเน้นสิ่งที่ถูกเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แต่บางครั้งการทำสิ่งที่ผิดพลาด จนเกินกว่าเหตุก็จะช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดได้

2. สิ่งที่ต้องควรระวังในการเรียนทักษะ คือ generalization (การสรุปรวมยอดความหมายกว้างๆ ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แต่ละบุคคลมี) และ interference (ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่) กับสิ่งที่เรียนใหม่ โดยที่คิดว่าคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกัน ซึ่งทำให้เกิด interference (หมายถึง ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่) ผลที่ตามมาคือ negative transfer (การถ่ายโยงเชิงลบหรือการขัดขวางไม่ให้เกิดการเรียนรู้) เช่น คนที่เคยขับรถเกียร์อัตโนมัติแล้วมาขับรถเปลี่ยนเกียร์ หรือคนที่เคยขับรถซิดขวาแล้วมาขับรถซิดซ้ายการแก้ Generalization (การสรุปรวมยอดความหมายกว้างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แต่ละบุคคลมี) อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ทักษะใหม่ที่ฝึกนั้นจะมีวิธีการของมันเอง ซึ่งแตกต่างจากวิธีการของทักษะเก่าการแก้ interference (ทักษะเก่ามารบกวนการเรียนทักษะใหม่) กระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจว่าเขากำลังเรียนทักษะซึ่งมีทักษะเก่าเข้ามารบกวน เช่น การขับรถของชาวสวีเดน เปลี่ยนจากซ้ายมาเป็นขวา ต้องมีการอบรมผู้ขับรถ โดยชี้แจงให้เข้าใจถึง negative transfer (การถ่ายโยงเชิงลบหรือการขัดขวางไม่ให้เกิดการเรียนรู้) และให้ผู้ขับรถพยายามคิดว่า ขณะนี้ “กำลังขับทางขวา” เตือนตัวเองอยู่ตลอดเวลา โดยวิธีการนี้เมื่อประเทศสวีเดนเปลี่ยนจากซ้ายมาเป็นขวา มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นน้อยที่สุดในบรรดาประเทศในยุโรปทั้งหลายที่เปลี่ยนจากขับทางซ้ายมาเป็นทางขวาหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกสรุปได้ว่า นักเรียนสามารถเรียนหรือทำในสิ่งต่างๆ ต้องมีแรงจูงใจ มีความคิดรวบยอด การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ นักเรียนจะต้องได้รับการปลุกเร้าเพื่อให้เกิดความสนใจ เกิดการฝึกฝนบ่อยๆ ทำซ้ำๆ และมีการเสริมแรงกระตุ้นทุกครั้งเมื่อเริ่มการทำงาน และต้องให้คำแนะนำนักเรียนเสมอเมื่อนักเรียนทำผิดพลาด

4.6 ประโยชน์ของแบบฝึก

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย ได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 146) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน

2. ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

4. แบบฝึก ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน

5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกช่วยทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันท่วงที

6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการสร้างแบบฝึก นักเรียนไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและฝึกฝนมากขึ้น

ประทีป แสงเปลี่ยมสุข (2538 : 54) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น
3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในจิตใจมาก
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน หลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้เห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

นิภาพร วงษ์ศิลา (2543 : 46) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากเพราะ แบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเป็นระบบระเบียบ ช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะ การใช้ภาษาให้ดีขึ้นช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กได้ทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

1. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยกระทำดังนี้
 - 1.1 ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ
 - 1.2 ฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
 - 1.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก

2. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
3. แบบฝึก ที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
4. การให้เด็กทำแบบฝึก ช่วยทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งช่วยทำให้ครูดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันเวลาที่
5. แบบฝึก ที่จัดทำขึ้นนอกจากที่อยู่ในบทเรียน จะช่วยให้เด็กฝึกฝนอย่างเต็มที่
6. แบบฝึก ที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้เด็กมีเวลาและฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น
7. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็น รูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

วิเชียร เกษประทุม (2545 : 36) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึก เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และแบบฝึกช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง

จากสิ่งที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึก เป็นการช่วยเพิ่มเติมการใช้ทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ช่วยให้ครูมองเห็นความบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน เห็นความก้าวหน้าของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้อย่างเต็มที่ และเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว นักเรียนสามารถนำไปฝึกฝนนอกเวลาเรียนได้อย่างเต็มที่ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน และในการนำแบบฝึกมาใช้เป็นเครื่องมือในการฝึกฝนให้เกิดทักษะความชำนาญ ด้วยการนำแบบฝึกพร้อมกับกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ในลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความคิดรวบยอดหรือหลักการของการเรียน โดยใช้ เกม เพลง นิทาน การบรรยาย อภิปราย ฯลฯ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่
2. ขั้นสอนครูเสนอเนื้อหาโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม ผู้เรียนต้องสนใจและตั้งใจ ฟังในขณะที่ครูเสนอบทเรียนทั้งชั้น เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน
3. ขั้นจัดทีม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน คละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน
4. ขั้นทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

5. **ขั้นการแข่งขัน** เป็นการแข่งขันตอบคำถามจากเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำ ให้แต่ละทีมจะส่งตัวแทน 1 คนมาแข่งขัน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางแต่ละทีมแข่งขันกันและนักเรียนอ่อนแข่งขันกัน คะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของทีม เพื่อให้ นักเรียนแข่งขันกับตนเอง

6. **ขั้นสรุป** ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน มอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด

ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในครั้งนี้จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและเกิดความชำนาญและเข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับงานแบบฝึก

กัลยา ชมสะอาด (2542) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการนำคำจากหนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่มที่ 1-2 เป็นคำที่มีตัวสะกดทั้ง 9 มาตรา คือ แม่ ก กา แม่กง แม่กน แม่เกย แม่เกอว แม่กก แม่กต และแม่กบ จัดทำแบบฝึก 9 ชุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดสุขไพบูรณ์ อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกสามารถทำแบบฝึกหัดทบทวนท้ายแบบฝึกแต่ละชุดผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 87.40 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 86.66 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2542) ได้วิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ วิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่อง มาตราตัวสะกด และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนด้วยวิธีสอนทั้ง 2 วิธี กลุ่มตัวอย่างคือ ของโรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (80 / 80) คือ 92.29 / 80.17 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนโดยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยปกติ

ณัฐพงศ์ สวางค์ด้อย (2542) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพัฒนาแบบฝึกตามขั้นตอน ศึกษาหลักสูตร ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำยากและวิธีการสร้างแบบฝึก ให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนรวมความสามารถในการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คะแนนความคงทนในการเรียนรู้ของแต่ละคนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากที่พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สงบ มั่นคง (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้าประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า และเพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพหนอง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้าประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.66 / 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้ามีความคงทนในการเรียนรู้

นฤดี ผิวงาม (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน เรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองซ้อ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง นักเรียนต้องมีการพัฒนา แบบฝึกมีรูปแบบหลากหลายฝึกเป็นรายบุคคลเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวมีภาพประกอบสีสันสวยงามผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดคือ 83.68/83.33

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชุดแบบฝึกทักษะนั้นได้ผสมผสานเทคนิค วิธีการเรียนรู้หลายรูปแบบมีเนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ประกอบด้วยสื่อ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ชุดแบบฝึกเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังนั้น ชุดแบบฝึกกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยจึงเป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้สูงขึ้น

มีผู้ได้ศึกษาและวิจัยภายในประเทศ เกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ไว้ดังต่อไปนี้

มณี บุญญาติศัย (2548) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางน้อย อำเภอบางคนที สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดสมุทรสงครามกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก

ศิริพร จิรัศมีพานิช (2553) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 5 วัดเกาะกลาง อำเภอนองแคว จังหวัดสระบุรี กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การ

เรียนรู้แบบร่วมมือ ผสมผสานระหว่างกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมแข่งขัน (TGT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.80 /82.67

สารสิน เล็กเจริญ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 มีนักเรียน 120 คน จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 60 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายและจับฉลาก ได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มทดลอง เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT และได้ห้องประถมศึกษาปีที่ 1/4 เป็นกลุ่มควบคุม เรียนแบบปกติ ใช้เวลาทดลอง 11 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบอิสระ (t-test Independent) การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระ (t-test Dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

สลัดเตอร์ (Slattery, 1970 : 380 - 14) ได้ทำการทดลองสอนสะกดคำให้นักเรียนในระดับ 9 จำนวน 320 คน ด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนสะกดคำให้ถูกต้อง โดยใช้คำต่างๆกันผลปรากฏว่า วิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ยังคงมีการสะกดผิดบ้าง เนื่องจากการใช้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป ซึ่งเขาสรุปว่าถ้าต้องการให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้อง จำเป็นต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนสะกดคำต่างๆ มาก

คาทาลาโน (Catalano, 1976 : 4983-A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียนที่ใช้การสะกดคำในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยได้ทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 6 ในรัฐยูทาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ พบว่านักเรียนที่เรียนจากวิธีการ 2 กลุ่ม มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน

แคลนตัน (Clanton, 1977 : 7220-A) ได้ศึกษาถึงผลของการทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไป สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด รวม 3 สัปดาห์กับนักเรียนระดับ 6-7 จำนวน 194 คน ผลปรากฏว่า คะแนนจากการทดลองสอบสะกดคำของกลุ่มทดลองไม่สูงกว่ากลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองไม่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังการทำแบบฝึกหัดแต่คะแนนของกลุ่มทดลองหลังการทำแบบฝึกหัดสูงกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึกหัดนักเรียนระดับ 6 ที่จัดระบบการสอนที่ดี ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนระดับ 7 ที่เป็นกลุ่มทดลอง ชวอร์ต และโดห์ริง (Schwartz and Doehring, 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2-6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยากพบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา

ชเวนดินเกอร์ (Schwendinger, 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงและแบบเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพของจริงมีผลการเรียนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบเขียนตามคำบอก

ลอเวย์ (Lowray, 1978 : 817-A) ได้ศึกษาผลในการใช้แบบฝึกหัดที่ทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 87 คน สรุปผลได้ ดังนี้ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดที่ทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนแบบฝึกหัด และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลังจากการทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องเฉลี่ยถึงร้อยละ 98.8 แบบฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดมาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น

มิทเชล (Mitchell, 1980 : 1392-A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนการเขียนสะกดคำ 3 แบบ คือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรมและกิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มเขียนสะกด

คำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกันจาก

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่ากิจกรรมการฝึกทักษะ เป็นสื่อ เครื่องมือ ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีลักษณะเป็นรูปภาพ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายที่เป็นนามธรรมได้มากยิ่งขึ้น และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเขียนสะกดคำ ดังนั้นควรส่งเสริมให้มีการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาให้เพียงพอกับความต้องการ และให้มีประสิทธิภาพ

มีนักวิจัยในต่างประเทศได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ไว้ดังต่อไปนี้
 ดูบอยส์ (Dubois, 1990 : อ้างถึงใน ปิยาภรณ์ รัตนกรกุล 2536 : 38) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD กับการเรียนแบบแข่งขันเป็นกลุ่ม TGT โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 2,175 คน ครู 26 คน ที่มาจากชั้นเรียน จำนวน 86 ชั้นเรียน จำนวน 11 โรงเรียนในมลรัฐหลุยส์เซียน่า กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง สอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยครูที่สอนกลุ่มนี้ผ่านการอบรมกลุ่มที่สอง ครูผ่านการอบรมแต่ไม่ใช้การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และกลุ่มที่สามครูไม่ผ่านการอบรม และไม่ใช้การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ผลการทดลองพบว่านักเรียนในกลุ่มที่ผ่านการอบรมและใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่มีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ แต่ไม่พบความแตกต่างด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

โฮลกิน (Holguin, 1997 : 58) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อการเรียนรู้ภาษา อังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนเกรด 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 10 คน และกลุ่มทดลอง 10 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือทุกวันวันละ 1 ชั่วโมง 50 นาที ตลอดระยะเวลา 6 เดือน ผู้วิจัยศึกษาตามสมมติฐาน 3 ข้อ ได้แก่ ด้านทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ด้านทักษะสังคมและด้านการยอมรับนับถือตนเอง โดยทา การเก็บรวบรวมข้อมูล จากคะแนนทดสอบก่อนและหลังการสอน โดยใช้แบบทดสอบ IDEA Proficiency Test และศึกษาข้อมูลด้านทักษะสังคม และการยอมรับนับถือตนเอง โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนแบบร่วมมือ และสิ่งแวดล้อมด้านการอ่าน (CARE) ผลการวิจัยพบว่า คะแนนหลังการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองรวมทั้งมีเจตคติที่ดีขึ้น ส่วนคะแนนก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชุดแบบฝึกนั้นได้ผสมผสานเทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ซึ่งมีเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ประกอบด้วยสื่อ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แบบฝึกเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังนั้น แบบฝึกกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยจึงเป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้สูงขึ้น มีผลดีต่อการเรียนการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม และกระบวนการกลุ่มของนักเรียน และยังเป็นวิธีสอนที่มีความเหมาะสมในหลายวิชาไม่ว่าจะเป็นวิชาภาษาไทยคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มีการจัดการเรียนการสอนคล้ายกับเทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมืออื่น ๆ แต่ต่างกันตรงที่เทคนิค TGT มีการแข่งขันเกมวิชาการเพิ่มขึ้น เทคนิควิธีการดังกล่าวนี้เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ และกระตือรือร้นที่จะเรียน ซึ่งสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้นได้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Desing) โดยมีแบบแผนการวิจัยการทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังการทดลอง (The one – group pretest – posttest design) (Kevin Kruse, 2008: 1) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

แบบแผนการวิจัยแบบ The One – Group Pretest – posttest Design

แผนภูมิที่ 2 แสดงแบบแผนการทดลองแบบการทดลองขั้นพื้นฐาน

- T₁ คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
- X คือ การทดสอบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
- T₂ คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
2. การสร้างเครื่องมือ

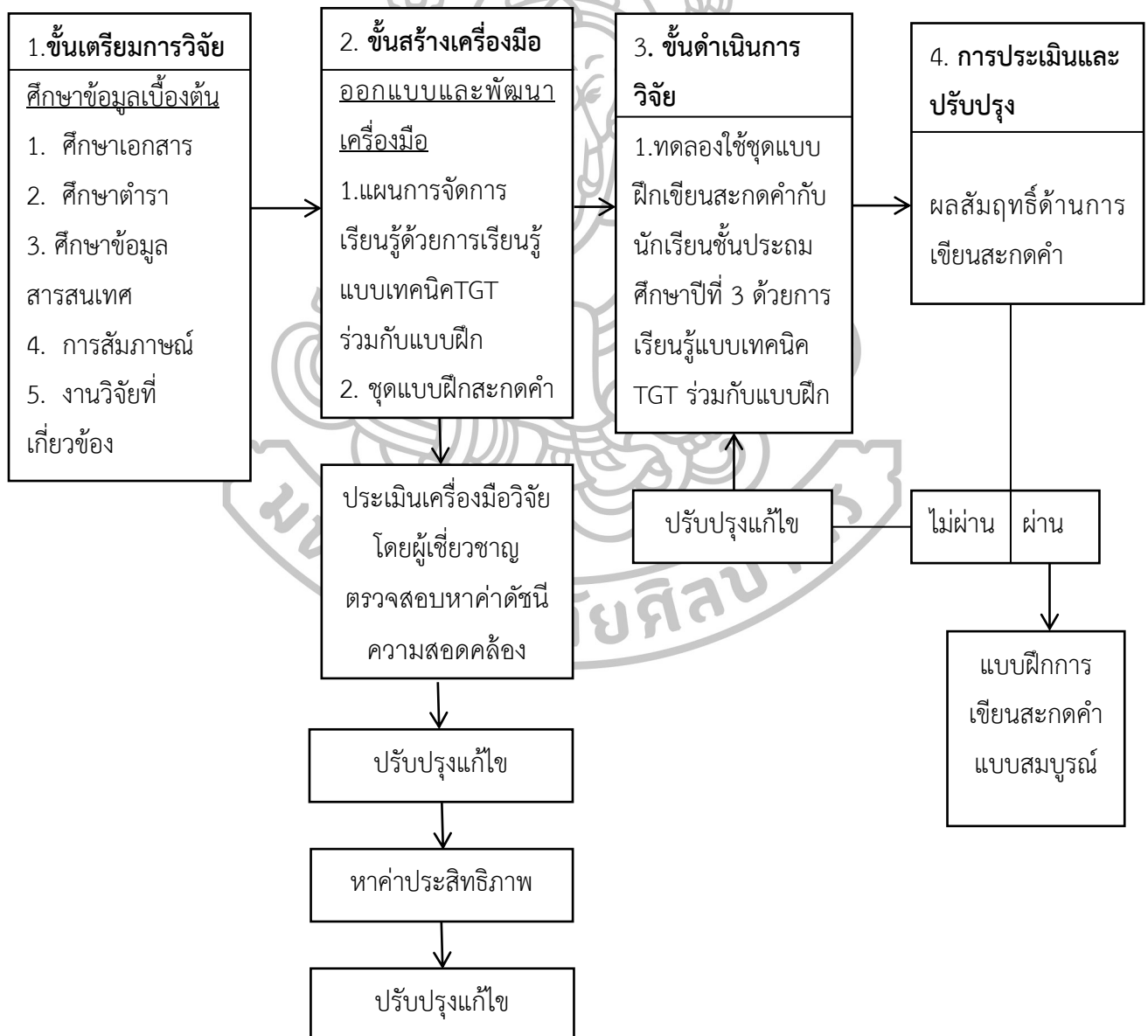
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

1. ขั้นก่อนทดลอง
2. ขั้นทดลอง
3. ขั้นหลังการทดลอง

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุง

โดยมีรายละเอียด ดังแผนภูมิที่ 3 ดังนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ขั้นเตรียมการ

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเอกสารงานวิจัย แนวคิด ทฤษฎี วิเคราะห์หลักสูตร และแนวทางการพัฒนาเครื่องมือ ขอบเขตเนื้อหา ตามรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1.2 ศึกษา หนังสือ เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ

1.1.3 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบร่วมมือ TGT

1.1.4 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.5 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดดอนยายหอม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 จำนวน 2 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 60 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 (แผนพัฒนาโรงเรียนวัดดอนยายหอม 2558)

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อเงินอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แบบจับฉลากและได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

1.3 ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

1.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ และความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตารางที่ 3 สรุปขั้นตอนที่ 1 ชั้นเตรียมการวิจัย

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/สถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- ศึกษาเอกสารตำรา ข้อมูลสารสนเทศ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง - การสัมภาษณ์	- พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- การวิเคราะห์เนื้อหา - การสัมภาษณ์
2. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	- วิเคราะห์หลักสูตร	- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	- การวิเคราะห์เนื้อหา
3. เพื่อศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- ศึกษาเอกสาร	- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- การวิเคราะห์เนื้อหา
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหา โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	- วิเคราะห์โครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหา	- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หัวข้อการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 6 แผนฯ ละ 2 คาบ ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 คาบ รวมทั้งหมด 12 คาบ

1.2 แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 6 กิจกรรม

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ

1.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

2. การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหัวข้อการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรการศึกษาแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดดอนยายหอม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในมาตรฐานที่ 2 : การเขียนและสร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาที่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค TGT จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผนฯ ละ 2 ชั่วโมง กำหนดให้แผนจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความคิดรวบยอดหรือหลักการของการเรียน โดยใช้เกม เพลง นิทาน การบรรยาย อภิปราย ฯลฯ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่

2. ขั้นสอนครูเสนอเนื้อหาโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม ผู้เรียนต้องสนใจและตั้งใจฟัง ในขณะที่ครูเสนอบทเรียนทั้งชั้น เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน

3. ขั้นจัดทีม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน คละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน

4. ขึ้นทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

5. ขึ้นการแข่งขัน เป็นการแข่งขันตอบคำถามจากเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำ ให้แต่ละทีมจะส่งตัวแทน 1 คนมาแข่งขัน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางแต่ละทีมแข่งขันกันและนักเรียนอ่อนแข่งขันกัน คะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของทีม เพื่อให้ นักเรียนแข่งขันกับตนเอง

6. ขึ้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน มอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด

1.3 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา หากค่าความสอดคล้องระหว่างคุณลักษณะต่างๆ ของแผนจัดการเรียนรู้กับตัวชี้วัด โดยกำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ วิธีการสอนและด้านวัดผล เพื่อนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) คือ 1) ประเมินสาระสำคัญว่ามีความถูกต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ 2) ประเมินผลการเรียนรู้ที่คาดหวังว่าสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สอดคล้องกับเนื้อหา สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ประเมินเนื้อหาสาระว่าสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ สอดคล้องคำอธิบายรายวิชา เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา สอดคล้องและเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน 4) ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าเรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เหมาะสมกับเวลาที่สอน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม 5) ประเมินสื่อการเรียนการสอนว่าสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนการประเมินผลการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วนำคะแนนในการประเมินแต่ละประเด็นผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน นำมาหาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

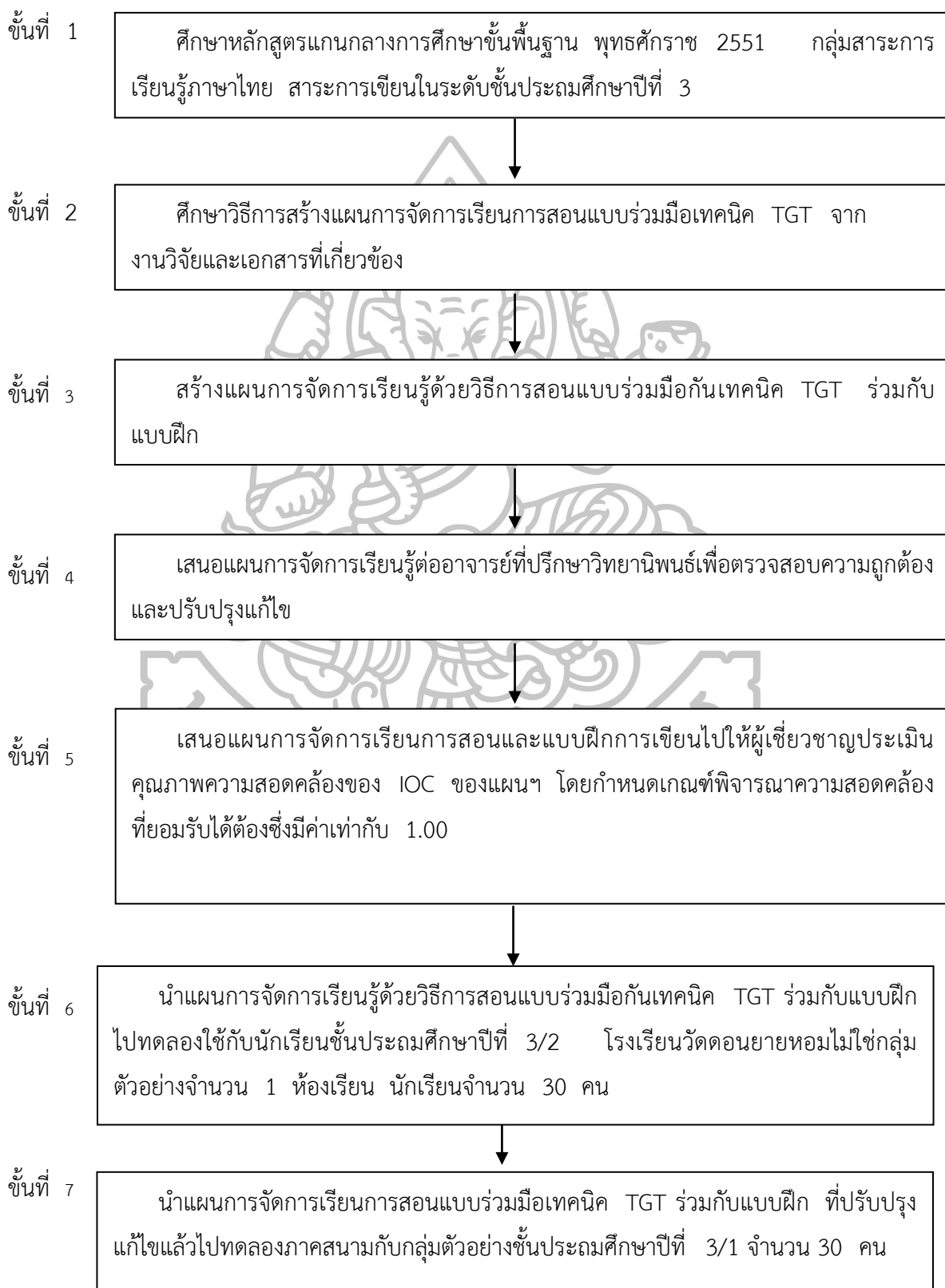
1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อ 1.4 จำนวน 1 แผนไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดดอนยายหอม จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินประสิทธิภาพและหาข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้ สนุกกับการแข่งขันในการทำแบบฝึก และการแข่งขันเขียนคำตามคำบอก มีความตั้งใจและพยายามให้ได้คะแนนเพื่อนำไปสู่ชัยชนะมากเกินไป

1.6 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อ 1.6 ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ดังรายละเอียดแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 4 รายละเอียดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ด้านการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

2. การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีรายละเอียดการสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตร ทฤษฎี แนวคิด หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึก

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการเขียนโดยแบบฝึกในแต่ละแบบฝึกประกอบด้วยส่วนประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อแบบฝึก 2) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 3) คำชี้แจงในการทำแบบฝึก 4) ศึกษางานตัวอย่าง 5) ขั้นตอนการฝึก 6) ประเมินผลหลังการฝึก

2.3 นำความรู้จากการดำเนินการในขั้น 2.2 กับความรู้ในการกำหนดเนื้อหาและเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาตามข้อมูล ที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย แล้วเรียบเรียงสำเร็จเป็นแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นและได้รับการปรับปรุงแล้วมีทั้งหมด 6 หน่วยการเรียนรู้ 6 กิจกรรม เนื้อหาที่นำมาสร้างแบบฝึก ซึ่งยึดเนื้อหาของกระทรวงศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษามีปัญหาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และตัวชี้วัด ได้แก่ ท4.1 ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ กำหนดเป็นหัวข้อเรื่องของเนื้อหาที่สอน 6 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

ตารางที่ 4 กำหนดการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้	ระยะเวลา (ชั่วโมง)
1	มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	2
2	คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	2
3	คำที่มีอักษรควบกล้ำ	2
4	คำที่ใช้บัน บรร คำที่ใช้ รร (ร หัน)	2
5	คำพ้อง	2
6	คำที่มีเครื่องหมาย ทัศนธาตุ (ตัวการ์นต์)	2
รวม		12

2.4 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจพิจารณา เนื้อหา ความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้าน

เนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบฝึก ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยได้ค่า IOC หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำที่มีอักษรควบกล้ำ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร (ร หัน) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำพ้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์นต์) ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 108) แสดงว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการทดลองได้ พิจารณาและให้คะแนนดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ว่าแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 แน่ใจว่าแบบฝึกไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

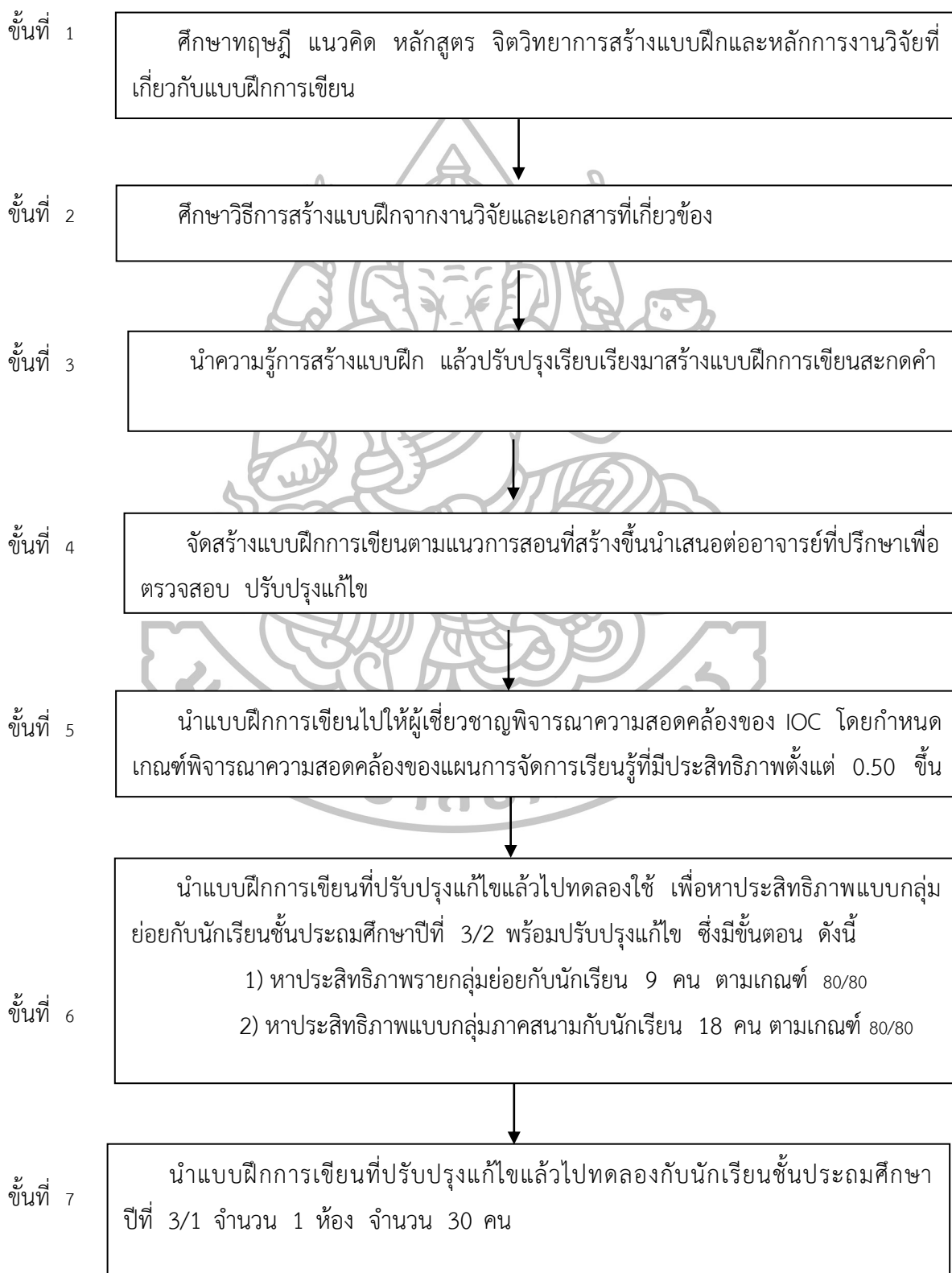
2.6 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแบบฝึกในขั้นตอนต่างๆ ตามหลักการของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520 : 20 – 23) มีขั้นตอนในการปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทดลองกับกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) (1:3) โดยนำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยายหอมซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อน จำนวน 9 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน ในการทดลองครั้งนี้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วใช้แบบฝึกการเขียน ในการฝึกนักเรียนและทดสอบผู้เรียนหลังเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หาค่า E_1/ E_2 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากับ 79.74/79.72 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 124) และปรับปรุงแก้ไขดังนี้ 1) เพิ่มเนื้อหาก่อนทำแบบฝึกลงในใบความรู้ให้มากกว่าเดิม

ขั้นที่ 2 ทดลองกับกลุ่มภาคสนาม (Field Tryout) นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ทดลองปรับปรุงในขั้นที่ 1 ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดดอนยายหอมซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อน จำนวน 18 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน ในการทดลองครั้งนี้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วใช้แบบฝึกการเขียน ในการฝึกนักเรียนและทดสอบผู้เรียนหลังเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มา

คำนวณหาค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หาค่า E_1/E_2 ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก เท่ากับ 82.33/82.08 เป็นไปตามเกณฑ์ (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 125)

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการเขียน

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ประกอบด้วย ขั้นตอนการสร้าง 9 ขั้นตอน คือ

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ศึกษาหลักการ เนื้อหา และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลการพัฒนาการเขียน

3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เพื่อเป็นเครื่องมือการวิจัยและนำไปใช้เป็นแบบทดสอบ วัดผลผลสัมฤทธิ์การเขียนดังกล่าวข้างต้น การสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบจำนวน 80 ข้อ แล้วนำไปหาค่าหาประสิทธิภาพ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น แล้วเลือกมาใช้เพียง 40 ข้อ ซึ่งแยกตามเนื้อหาได้ดังนี้

เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	จำนวน 8 ข้อ
เรื่องคำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์	จำนวน 8 ข้อ
เรื่องคำที่มีอักษรควบกล้ำ	จำนวน 5 ข้อ
เรื่องคำที่ใช้ บัน บรร (ร หัน)	จำนวน 5 ข้อ
เรื่องคำพ้อง	จำนวน 5 ข้อ
เรื่องคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์นต์)	จำนวน 9 ข้อ

3.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง ความครอบคลุมของเนื้อหา ภาพที่น่าสนใจ มีประเด็นครอบคลุมเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

3.4 นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา
- 1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี ความสอดคล้อง พบว่า แบบทดสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

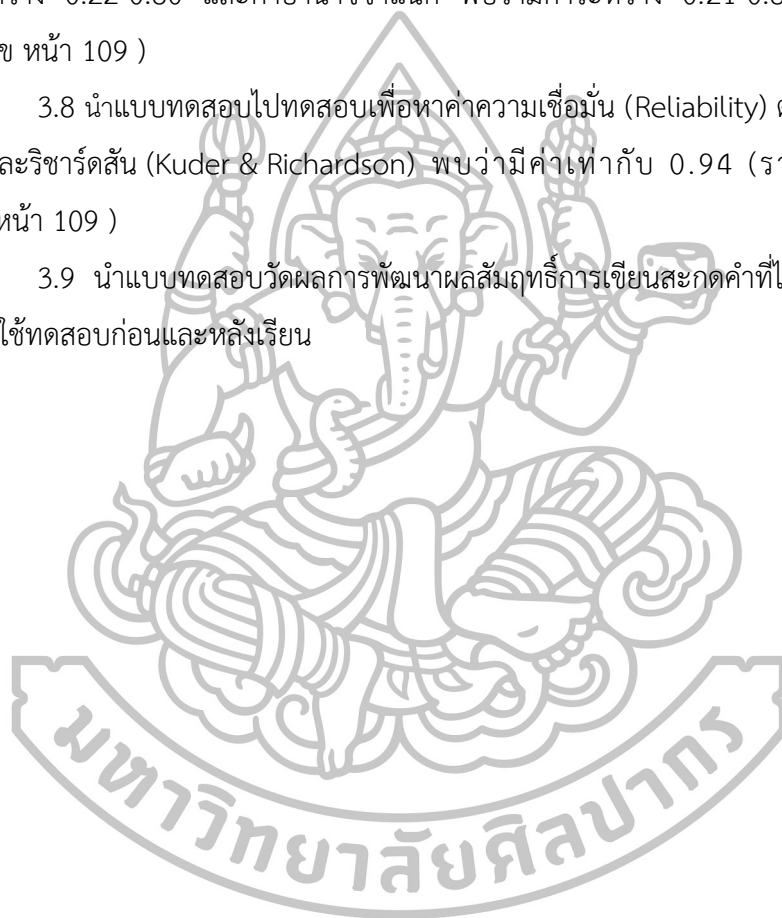
3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียน วัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजีนอุปลัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ที่เคยเรียนเนื้อหาการเขียนสะกดคำมาแล้ว จำนวน 29 คน

3.6 ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำ

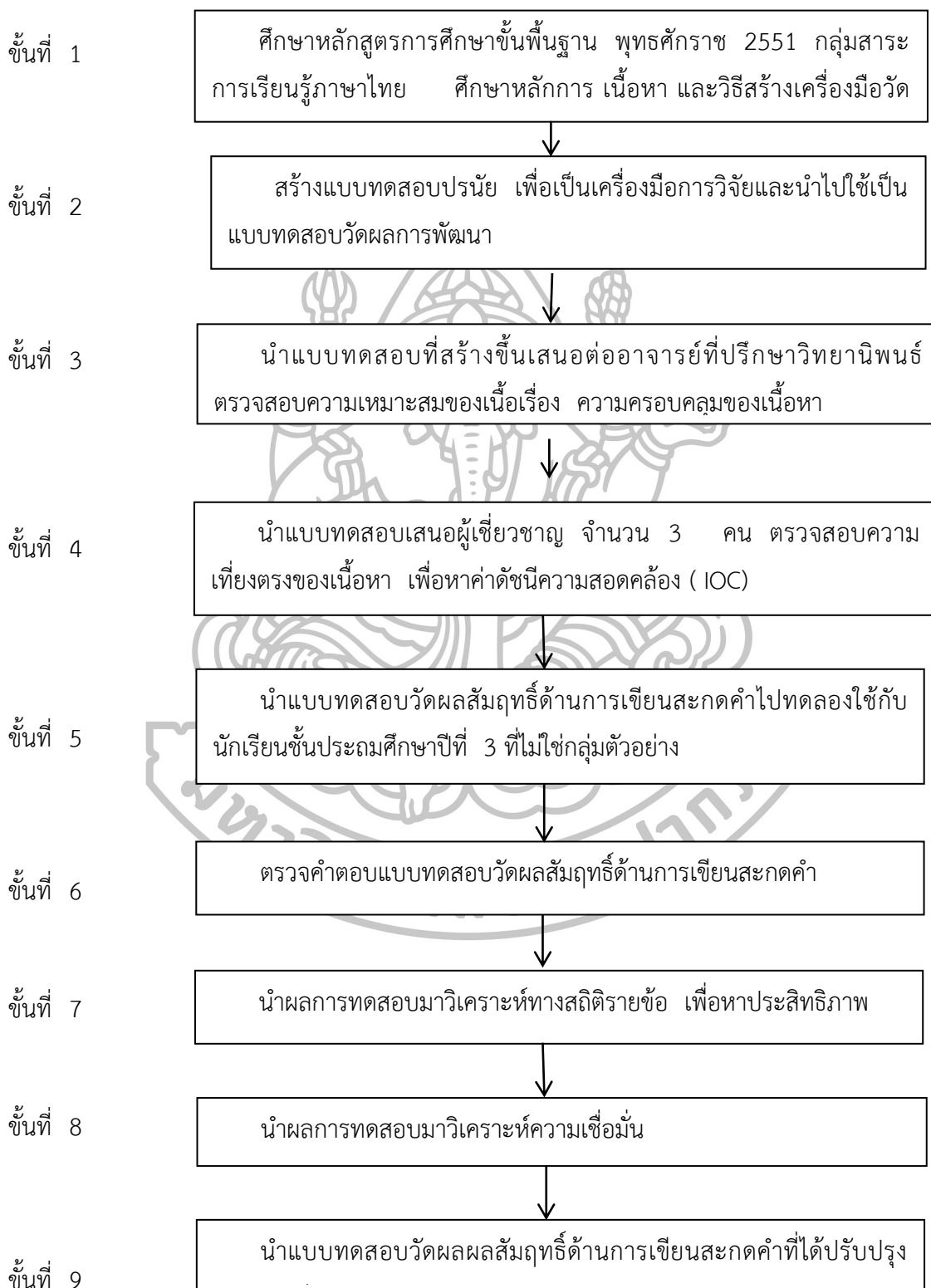
3.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติรายข้อ เพื่อหาประสิทธิภาพ จากนั้นนำแบบทดสอบมาปรับปรุงให้ได้ตามเกณฑ์คุณภาพ ซึ่งข้อสอบต้องมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.90 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบพบว่ามีความระหว่าง 0.22-0.80 และค่าอำนาจจำแนก พบว่ามีความระหว่าง 0.21-0.83 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 109)

3.8 นำแบบทดสอบไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR 20 ของ คูเตอร์ และริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.94 (รายละเอียดดังภาคผนวก ข หน้า 109)

3.9 นำแบบทดสอบวัดผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่ได้ปรับปรุงตามเกณฑ์ แล้วไปใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน

แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เพื่อทราบรูปแบบโครงสร้างและหลักการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง ความครอบคลุมของเนื้อหา ประเด็นคำถาม ครอบคลุมเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการเขียน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ

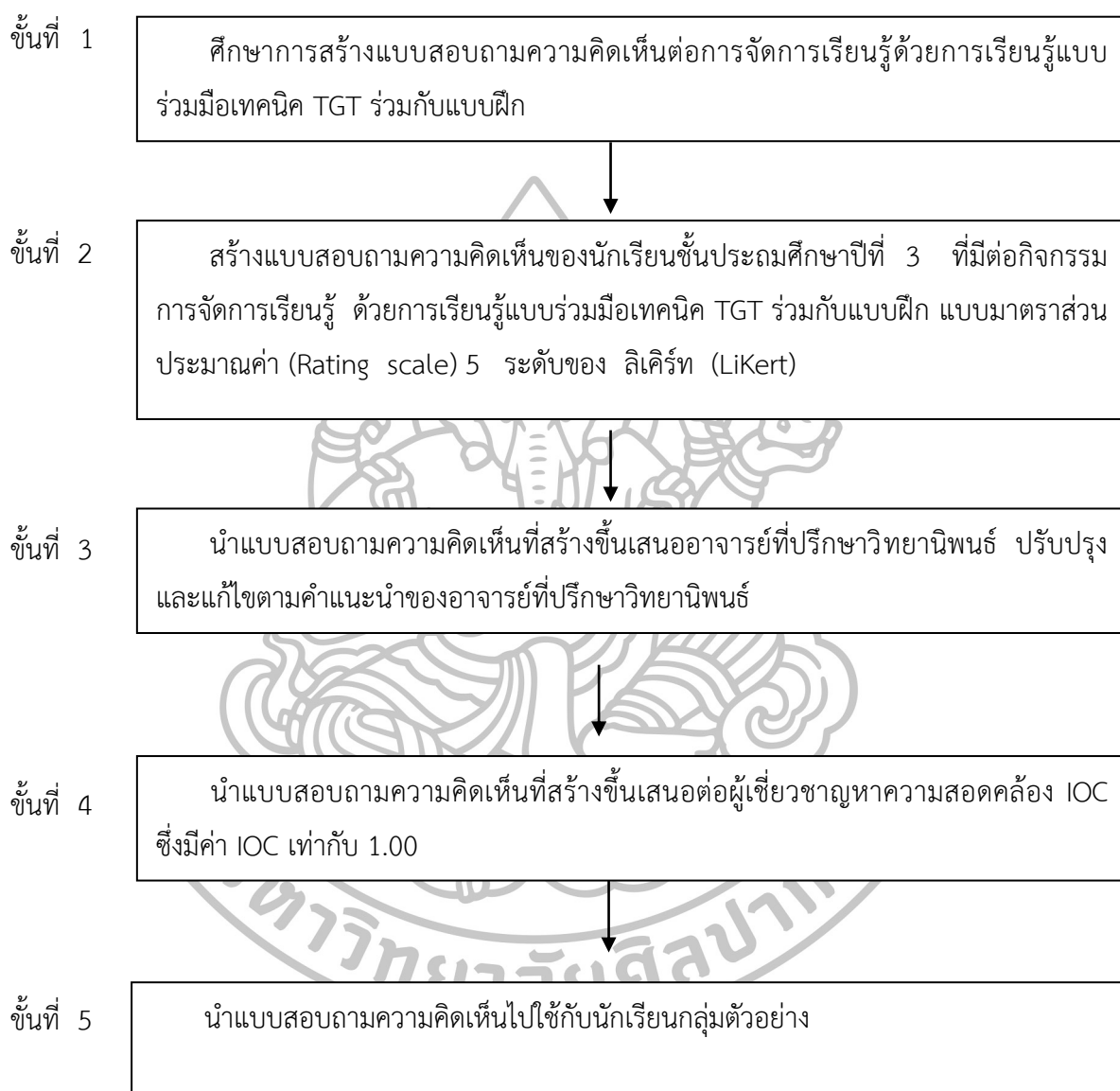
4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล การศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องแบบสอบถามและวัตถุประสงค์ของการสอบถามเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พิจารณาและให้คะแนนดังนี้

- +1 แนใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 ไม่แนใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 แนใจว่าคุณลักษณะของแบบสอบถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่าแบบสอบถามความคิดเห็นทุกข้อ มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

4.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปเป็นเครื่องมือใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ได้สรุปขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการ

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/สถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก TGT ร่วมกับแบบฝึก	- สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ - ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ในด้านเนื้อหา ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยายหอม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	- แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก - วิเคราะห์เนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ (IOC)
2. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	- สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ	- อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ - ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ในด้านเนื้อหา ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยายหอม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง	- แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - วิเคราะห์เนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องแบบฝึก (IOC)

ตารางที่ 5 สรุปรูปขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการ (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/สถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล
3. เพื่อสร้าง แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องการเขียน สะกดคำด้วยการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- สร้างแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องการเขียน สะกดคำด้วยการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	- อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ - ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ใน ด้านเนื้อหา ด้านวิธีการ จัดการเรียนรู้ ด้านการ วัดและประเมินผล - นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนยาย หอม ที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง	- แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ของ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 - วิเคราะห์เนื้อหาและ หาค่าดัชนีความ สอดคล้องแบบทดสอบ (IOC)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย ตามรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นก่อนทดลอง

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบประเมินผลก่อนและหลังเรียน เมื่อทำการทดสอบแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกผลไว้

2. ขั้นทดลอง

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 12 ชั่วโมงๆ ละ 60 นาที ดังตารางนี้

ตารางที่ 6 กำหนดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTร่วมกับแบบฝึก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้	ระยะเวลา (ชั่วโมง)
1	มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	2
2	คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	2
3	คำที่มีอักษรควบกล้ำ	2
4	คำที่ใช้ัน บรฺร คำที่ใช้ รฺร (ร หัน)	2
5	คำพ้อง	2
6	คำที่มีเครื่องหมาย ทัณฑฆาต (ตัวการ์นต์)	2
	รวม	12

3. ชั้นหลังการทดลอง

หลังการวิจัย ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อทำการทดสอบแล้วนำมาตรวจให้คะแนนพร้อมทั้งบันทึกผลไว้ นำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pretest- Posttest) มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

ตารางที่ 7 สรุปขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/สถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อทดลองใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ การเขียนสะกดคำด้วย การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับ แบบฝึก	1. ครูแจ้งวัตถุประสงค์ การเรียนรู้และแบบฝึก และทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 2. ดำเนินการทดลอง ใช้แผนการจัดการ เรียนรู้การเขียนสะกด คำด้วยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เวลา 12 ชั่วโมง 3. ทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องการเขียน สะกดคำ (Post-test) 4. หาประสิทธิภาพ	- นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดดอนยาย หอม ซึ่งเป็นนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง	- แผนการจัดการ เรียนรู้การเขียนสะกด คำด้วยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก - แบบฝึกทักษะ - แบบทดสอบ

ตารางที่ 7 ขั้นตอนการทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาปรับปรุง

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน และผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ สรุปเป็นผลการทดลองและทดสอบสมมติฐาน ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยใช้ t-test แบบ Dependent

2. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ใช้การแปลค่าแบบสอบถามความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์การแปลผลดังนี้ (Best & Kahn, 2006: 331)

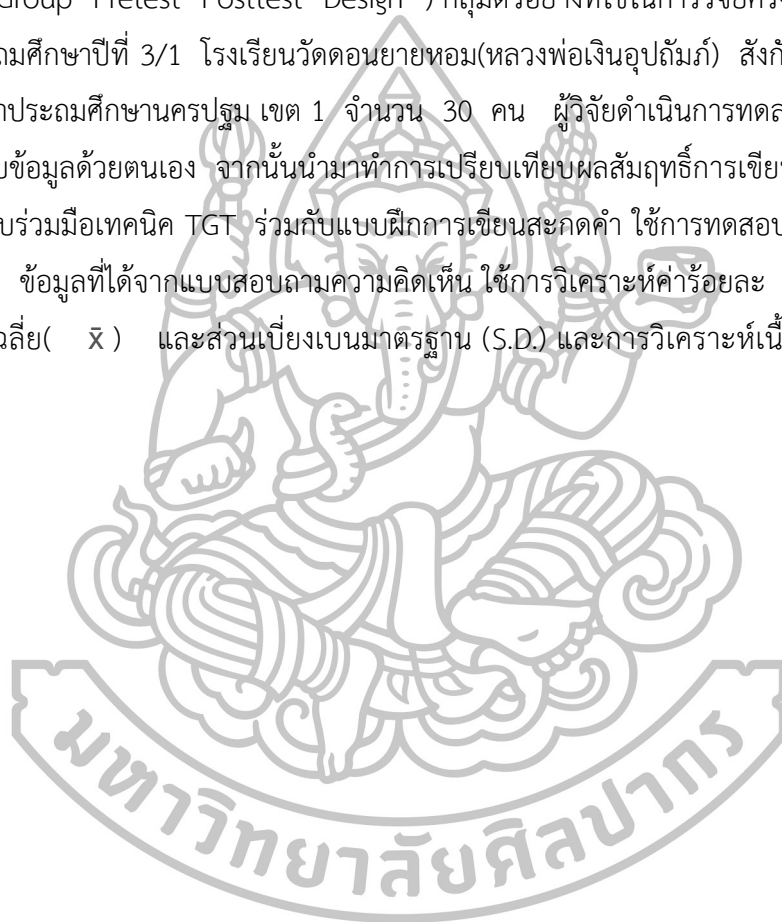
คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

สรุปขั้นตอนการประเมินผลและปรับปรุง ดังตารางที่ 8
 ตารางที่ 8 สรุปขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุง

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ/สถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษา แบบสอบถามความ คิดเห็นของนักเรียน	- สอบถามความคิดเห็น ของนักเรียน	- นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดดอนยาย หอม ซึ่งเป็นนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง	- แบบสอบถามความ คิดเห็นของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มี ต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก - วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าคะแนนร้อยละ คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการ วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบ (Pre Experimental Designs) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนสอบหลัง (The One Group Pretest Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजินอุบลมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เขต 1 จำนวน 30 คน ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง การจัดการเรียนรู้และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นนำมาทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ใช้การทดสอบ t- test แบบ dependent ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็น ใช้การวิเคราะห์ค่าร้อยละ ความคิดเห็น 5 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2)ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายละเอียดเกี่ยวกับผลการศึกษา มีดังนี้

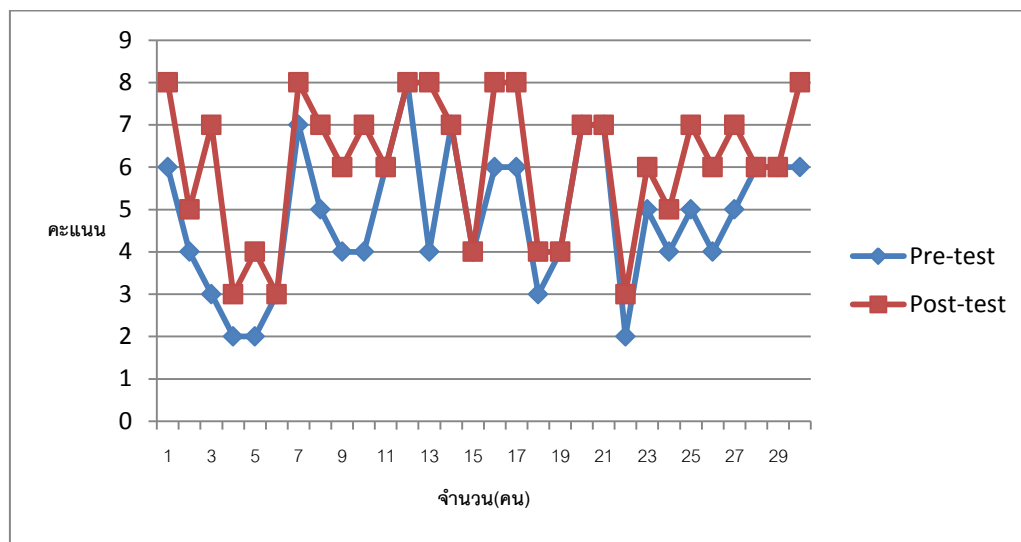
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 24.23$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 6.02) และผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 33.20$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 4.49) เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่า (\bar{x}) พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ ดังตารางที่ 9

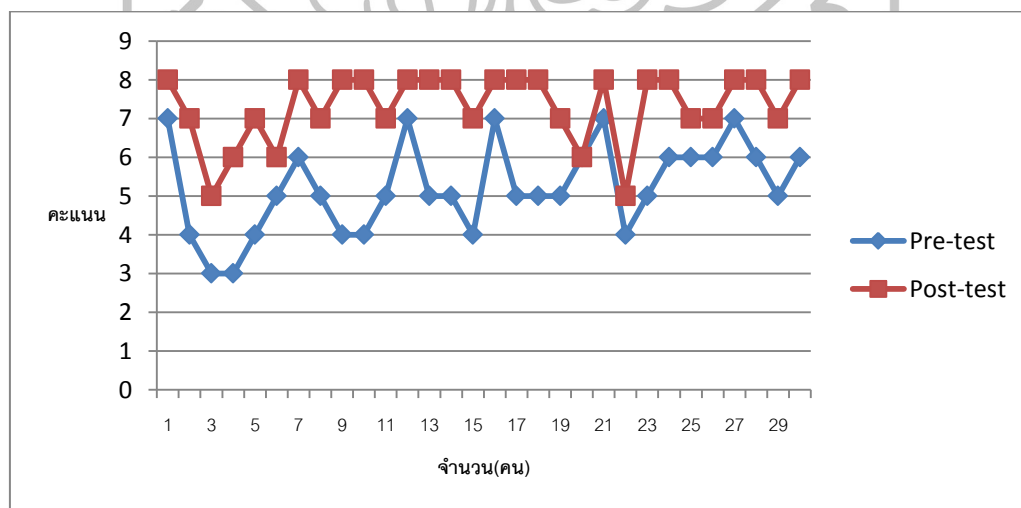

แผนภูมิที่ 9 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

จากแผนภูมิที่ 9 พบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนักเรียนได้คะแนนเต็มจำนวน 7 คน และนักเรียนสามารถทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยได้จัดทำกราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ ดังแผนภูมิที่ 10

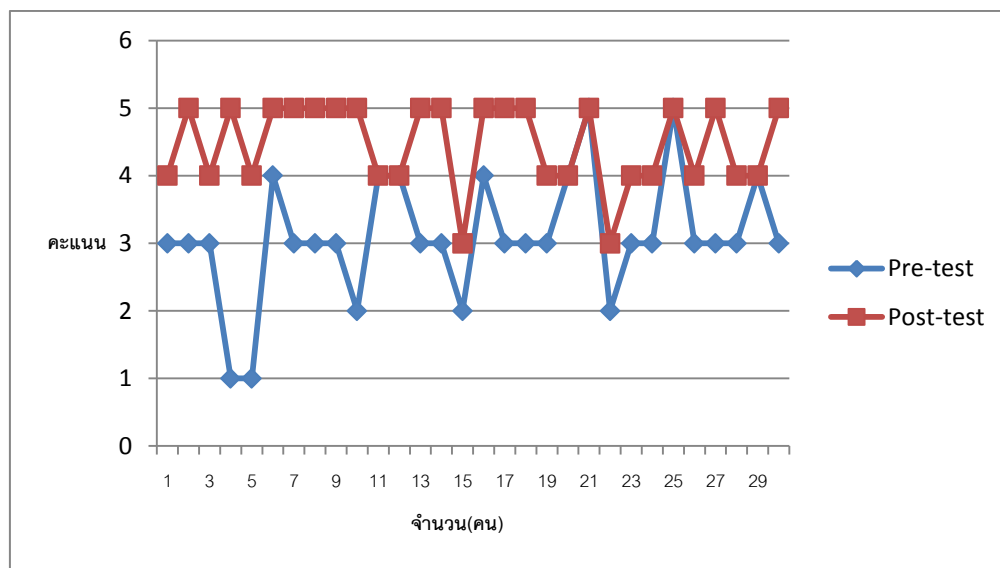
แผนภูมิที่ 10 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

จากแผนภูมิที่ 10 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเรื่องคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนได้คะแนนเต็มจำนวน 16 คน และนักเรียนทุกคนสามารถทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้จัดทำกราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับ
แบบฝึก เรื่องคำที่มีอักษรควบกล้ำ ดังแผนภูมิที่ 11

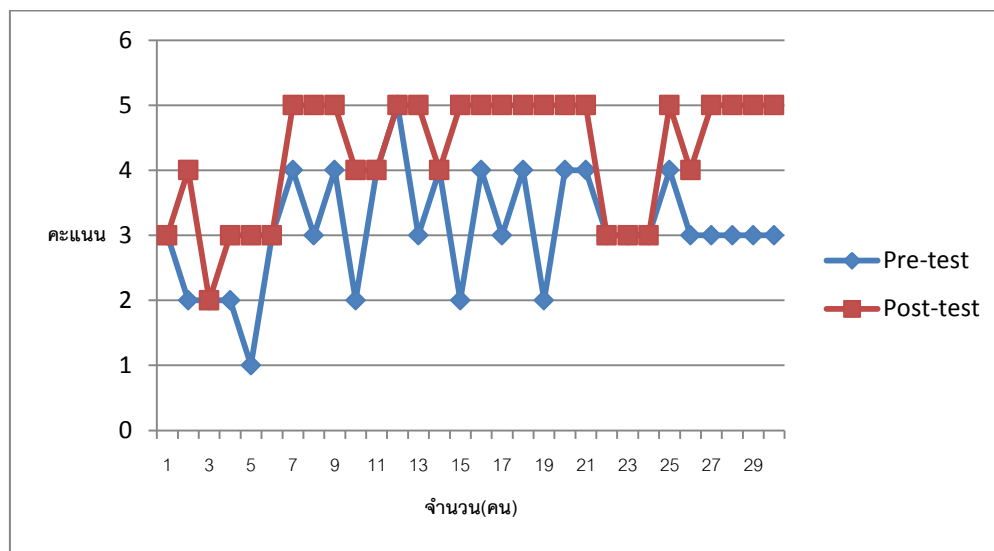
แผนภูมิที่ 11 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและ
หลังเรียน เรื่อง อักษรควบกล้ำ

จากแผนภูมิที่ 11 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเรื่องคำที่มีอักษรควบ
กล้ำ เรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนได้คะแนนเต็มจำนวน 16 คน และนักเรียนทุกคนสามารถทำ
คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้จัดทำกราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและ
หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
ร่วมกับแบบฝึก เรื่องคำที่ใช้บัน บรร (ร หัน) ดังแผนภูมิที่ 12

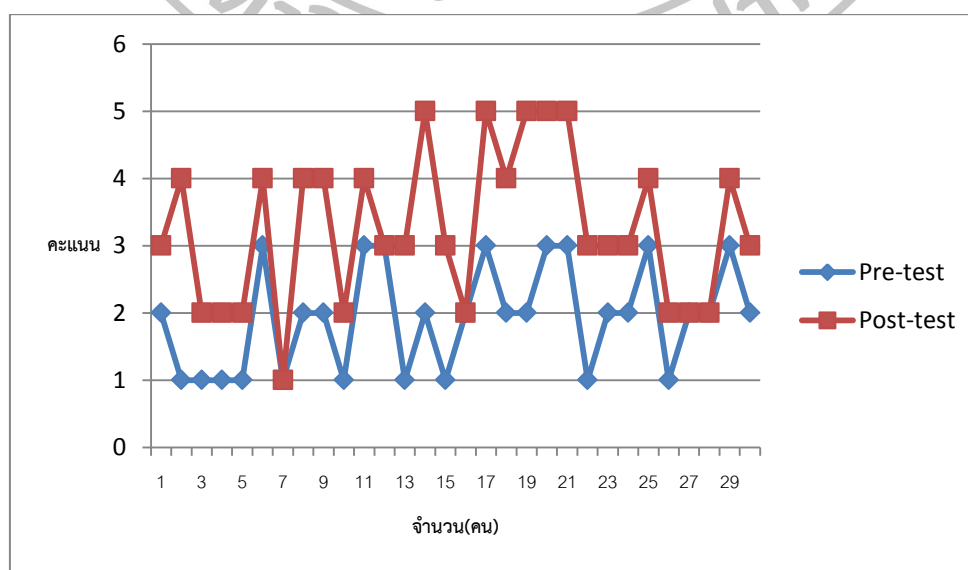
แผนภูมิที่ 12 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องคำที่ใช้บัน บรร (ร หัน)

จากแผนภูมิที่ 12 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่องคำที่ใช้ บัน บรร (ร หัน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนได้คะแนนเต็มจำนวน 17 คน และนักเรียนสามารถทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้จัดทำกราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องคำพ้อง ดังแผนภูมิที่ 13

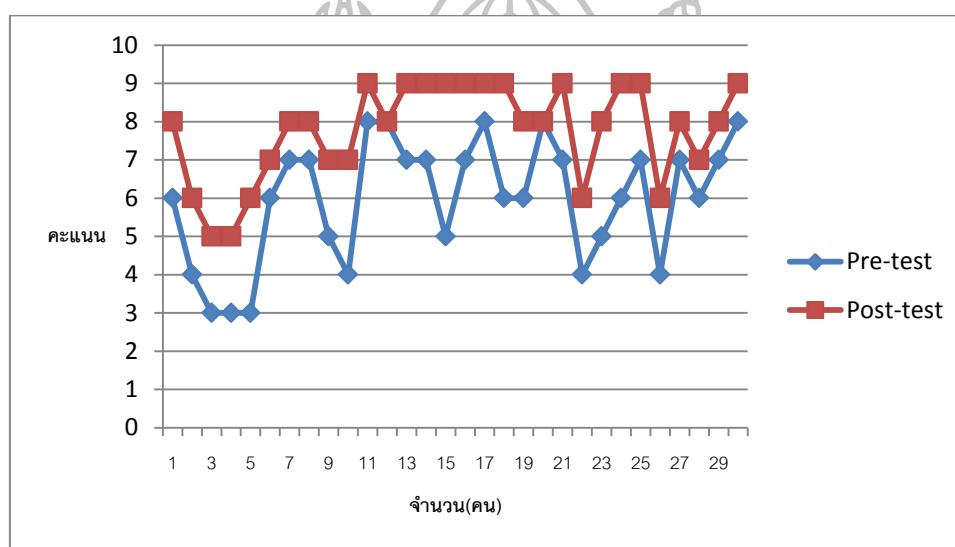
แผนภูมิที่ 13 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง คำพ้อง

จากแผนภูมิที่ 13 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเรื่องคำพ้อง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนได้คะแนนเต็มจำนวน 5 คน และนักเรียนสามารถทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผู้วิจัยได้จัดทำกราฟแสดงการเปรียบเทียบผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์ตูน) ดังแผนภูมิที่ 14

แผนภูมิที่ 14 กราฟแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์ตูน)

จากแผนภูมิที่ 14 พบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเรื่องคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์ตูน) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนได้คะแนนเต็มจำนวน 11 คน และนักเรียนทุกคนสามารถทำคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำแนกเป็นภาพรวมและรายด้านจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก และด้านประโยชน์ที่ได้รับด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย (\bar{x} = 4.74) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 1.94) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้าน พบว่า ด้าน

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านโดยพิจารณาจากด้านที่มีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านบรรยากาศในการเรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีบรรยากาศผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด และกิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.90$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.30) รองลงมาคือกิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.70$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.46)

ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.77$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.50) รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.73$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.44) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนนำการเขียนสะกดคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.63$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.60)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายเดี่ยวและรายกลุ่ม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.80$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.40) รองลงมาคือ กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้เกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการเรียน และกิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และความมุ่งมั่นในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.67$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.47) และกิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.49) ตามลำดับ รายละเอียดดังกล่าว สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 12

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก 2)ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อบุญอุบลรัตน์) ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยแบบแผนการทดลองขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest- Posttest Design) ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ผลการผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1)แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ที่ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 2)แบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 เล่ม ที่ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 3)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.22–0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.21–0.83 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 ที่ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ประเมินในด้าน

บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ที่ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ใช้ t-test แบบ Dependent และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก โดยการใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยภาพรวม การศึกษาพบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 24.23$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=6.02) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 33.20$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.49) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา พบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.83$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.64) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 6.10$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.67) คะแนนเฉลี่ยเรื่องคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ พบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 5.23$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.17) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 7.30$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.92) คะแนนเฉลี่ยเรื่องอักษรควบกล้ำ พบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.10$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.92) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.47$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.63) คะแนนเฉลี่ยเรื่องคำที่ใช้บัน บรร (รร หัน) พบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.10$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.88) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.27$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.94) คะแนนเฉลี่ยเรื่องคำพ้อง พบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 1.93$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.78) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.27$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.14) คะแนนเฉลี่ยเรื่องคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์นต์) พบว่า ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 5.97$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.61) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 7.77$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=.28)

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.74$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=1.94) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้านพบว่า

นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านบรรยากาศในการเรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.83) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.35) รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.71) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.51) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีค่าเฉลี่ย (\bar{x} =4.69) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.= 0.46)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะได้อภิปรายผลดังนี้

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก ซึ่งการใช้แบบฝึกมีความสำคัญที่จะทำให้ นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น สามารถพัฒนาและเสริมสร้างประสบการณ์ ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เกิดทัศนคติที่ดี ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องจากการเรียนที่ตรวจสอบด้วยตนเอง ส่งผลทำให้เกิดแรงจูงใจและประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนหลังจากสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ตนได้รับไปใช้ในการทำแบบฝึกทักษะ จึงกล่าวได้ว่าการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำนี้ ทำให้เกิดความคงทนในเนื้อหาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤติ ฝิวงาม (2545) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดคือ 83.68/83.33

1.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นเทคนิคหนึ่งของวิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยจัดให้นักเรียนรวมกันเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน สมาชิกภายในกลุ่มจะศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกัน นักเรียนจะบรรลุเป้าหมายก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อช่วยเหลือสนับสนุน กระตุ้นและส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ นักเรียนได้อภิปรายซักถามซึ่งกันและกัน เพื่อให้เข้าใจบทเรียน

หรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีทุกคน ต่อจากนั้นจะมีกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหา เพื่อสะสมคะแนนความสามารถของกลุ่ม นักเรียนแต่ละคนจะเป็นผู้แทนของกลุ่มในการเข้าร่วมแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการกับตัวแทนของกลุ่มอื่นที่มีความสามารถระดับใกล้เคียงกัน แล้วนำคะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนที่สะสมได้จากการตอบปัญหามารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม กลุ่มใดทำคะแนนได้สูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล

เทคนิค TGT มีลักษณะสำคัญ คือ นักเรียนทุกคนจะได้ร่วมสนุก ตื่นเต้นและท้าทายความสามารถของนักเรียน ด้วยการเข้าร่วมเกมการแข่งขันตอบปัญหากับนักเรียนกลุ่มอื่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ดังนั้น นักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการทำคะแนน จึงทำให้มีความภาคภูมิใจ มั่นใจในความพยายามและความสามารถของตน และเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้และช่วยเหลือกัน จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยสูงขึ้นกว่าเดิม

การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมสูงกว่าปกติ ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการวิเคราะห์และได้ฝึกเป็นรูปธรรม สนุกกับการแข่งขัน จึงทำให้เรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งกว่าการสอนทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของธอร์นไคต์ เรื่องกฎการฝึกหัด โดยการให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดด้วยตนเอง นักเรียนมีโอกาสทำซ้ำๆ ในการทำแบบฝึกทักษะ จึงทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้แบบฝึกหัดที่ดีจะส่งผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับทฤษฎีของสกินเนอร์ เรื่องกฎของการเสริมแรง ผู้วิจัยได้เสริมแรงด้วยการให้คำชมเชย การมอบรางวัล ให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ ผู้เรียนมีการพัฒนาเขียนสะกดคำ นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาตามลำดับขั้น คิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่าง จนกระทั่งสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ ถือเป็นลักษณะที่สำคัญอย่างมากต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สารสิน เล็กเจริญ (2554) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74, S.D.=1.94$) ทั้งนี้เกิดจากเหตุผลดังนี้

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 30 คน นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ดังนี้โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$) และจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือด้านบรรยากาศในการเรียน นักเรียนรู้สึกสนุก มีความสุขในการร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้และทำแบบฝึก นักเรียนได้ใช้ความคิดทุกครั้งในการร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้ นักเรียนบรรลุเป้าหมาย ก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อช่วยเหลือสนับสนุน กระตุ้นและส่งเสริมการทำงานของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมที่เหมาะสม แบบฝึกมีขนาดตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน และเหมาะสม แบบฝึกมีกิจกรรมหลากหลาย คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย จำนวนข้อของแต่ละกิจกรรมในแบบฝึกเหมาะสม และภาษาที่ใช้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณี บุญญาติศัย (2548) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้านโดยพิจารณาจากด้านที่มีความเห็นมากที่สุด คือด้านบรรยากาศในการเรียน พบว่า บรรยากาศผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด และเรียนอย่างมีความสุข อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.90$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.=0.30$) รองลงมาคือ เกิดความสัมพันธ์อันดีในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.70$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.=0.46$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาฤดี วิภาวิน (2543) พบว่า ถ้าครูให้โอกาสกับนักเรียนได้คิดอย่างเต็มที่ทำให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างอิสระเสรี จะทำให้นักเรียนที่ฉลาดอายุเปลี่ยนพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากขึ้น

ทั้งนี้จากการสอบถามความคิดเห็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.77$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.50) รองลงมา คือ นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.73$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.44) และควรส่งเสริมให้นักเรียนนำการเขียนสะกดคำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.63$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.60)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายเดี่ยวและรายกลุ่ม อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.80$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.40) รองลงมาคือ ช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการเรียน และส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และมุ่งมั่นในการทำงาน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.67$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.47) และเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.49) ตามลำดับ

กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เป็นวิธีการที่ไม่ยากจนเกินไปขั้นตอนชัดเจน และนำความรู้จากการเรียนมาใช้ในการทำแบบฝึก เพื่อทบทวนบทเรียน ฝึกซ้ำๆจนเกิดความเข้าใจ สามารถทำแบบฝึกในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุก กระตือรือร้น จนทำให้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองต่อไป ดังที่ สารสิน เล็กเจริญ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ แตกต่างกัน การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

จากการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในด้านปัญหาพบว่านักเรียนมีปัญหามากที่สุดในด้านการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม คือเพื่อนในกลุ่มไม่ช่วยแสดงความคิดเห็น และบางครั้งมีความคิดเห็นขัดแย้งกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนขาดการวางแผนในการทำงานกลุ่ม การแบ่งงานกันทำ

เพราะจากการสังเกตการณ์ปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนพบว่า นักเรียนบางคนห่วยและไม่สนใจที่จะร่วมปฏิบัติกิจกรรมกับเพื่อนๆ สอดคล้องกับวิชาการ (2542:17) ที่ได้ศึกษาศักยภาพของเด็กไทย ด้านทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการทำงานประกอบด้วยทักษะการจัดการ (การวางแผน การปฏิบัติงาน การประเมินผลและสรุปผลงาน) การทำงานร่วมกับผู้อื่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย ด้านทักษะการจัดการต่ำสุด ส่วนในด้านข้อเสนอแนะพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เสนอให้เพิ่มระยะเวลาในการเรียนมากขึ้นเนื่องจากในชั้นที่นักเรียนได้ทำแบบฝึก นักเรียนบางคนจะมีความสนใจไม่เท่ากันจึงทำให้ทำแบบฝึกไม่ทันเวลา

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ตามที่ได้เสนอไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการทำแบบฝึกควรให้ผู้เรียนเริ่มอย่างง่ายก่อนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน กรณีที่ผู้เรียนยังไม่สามารถทำได้ ครูควรให้คำแนะนำและดูแลอย่างใกล้ชิด ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถทำได้ควรให้อิสระในการคิดอย่างเต็มที่ ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าผู้เรียนได้ฝึกทำแบบฝึกจากง่ายไปหายากนั้น ทำให้ผู้เรียนทำแบบฝึกได้ถูกต้องมากกว่าเดิม จนทำให้เกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในการเรียน
2. ควรมีการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และทำแบบฝึกที่กระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอย่างเต็มที่ และมีอิสระในการคิด จะทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผลการศึกษาบ่งชี้ว่า ระหว่างครูกับผู้เรียนเกิดสัมพันธภาพอันดี ครูคอยกำกับดูแล พร้อมให้คำแนะนำข้อเสนอแนะ สนับสนุน ให้กำลังใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น
3. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ควรใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ให้มากขึ้น เพื่อผู้เรียนจะได้มีโอกาสฝึกการคิดบ่อยๆจนเกิดความชำนาญ เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนชอบและสนุกกับการจัดการเรียนการสอน มีความต้องการที่จะให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ในทุกชั่วโมงที่มีการเรียนในกลุ่มสาระภาษาไทย
4. การนำการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ไปพัฒนาการเรียนการสอนสามารถทำได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ครูอาจแทรกในกิจกรรมการเรียนรู้อตามปกติ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น เนื่องจากผลการศึกษา

สะท้อนว่า ครูได้นำกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ และกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น

5. แบบฝึกเรื่องการเขียนสะกดคำ เป็นแบบฝึกที่นักเรียนทำด้วยตนเอง จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนพบว่า นักเรียนมักข้ามขั้นตอนการศึกษาคำแนะนำในการทำแบบฝึก ขั้นตอนการศึกษาใบความรู้ ขั้นตอนการอ่านและการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำชี้แจงแต่ละกิจกรรม โดยลงมือทำแบบฝึกเลย เมื่อพบปัญหาจึงกลับมาศึกษาใบความรู้ ดังนั้นก่อนการทำแบบฝึก ครูควรแนะนำนักเรียนให้ปฏิบัติตามขั้นตอน โดยเริ่มจากศึกษาคำแนะนำในการทำแบบฝึก ศึกษาใบความรู้ อ่านและทำความเข้าใจคำชี้แจงของแต่ละกิจกรรม จากนั้นจึงลงมือทำแบบฝึก และตรวจสอบความถูกต้องจากเฉลย เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า เมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกแล้วมักจะย้อนถามขั้นตอนวิธีการทำแบบฝึก ซึ่งในแบบฝึกได้มีคำชี้แจงไว้แล้วทุกแบบฝึก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก สำหรับใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยในเนื้อหาอื่นๆ เช่น ชนิดของคำในภาษาไทย คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย คำราชาศัพท์ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัย การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ซึ่งมีธรรมชาติคล้ายคลึงกับกลุ่มภาษาไทย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกพร แสงสว่าง. (2540). “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานร่วมกันที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคจิกซอร์กับการสอนแบบปกติ ในรายวิชา ส 305 โลกของเรา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรพีวิทยาคม จังหวัดอ่างทอง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- . กรมวิชาการ. (2551) **ตัวชี้วัดและหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- . สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551) **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- . สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินผลคุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- . สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- กรวิการ์ รื่นรมย์. (2543). **รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง**. ระยอง : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง.
- กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2545). **บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 1 : ระบบเสียง อักษรไทย การอ่านคำและการเขียนสะกดคำ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กันต์ดนัย วรจิตติพล. (2542). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- กัลยา ชมสะอาด. (2542). “การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราตัวสะกดไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กิ่งดาว กลิ่นจันทร์. (2536). “ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาภาคจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543) **เทคโนโลยีทางการศึกษาและนวัตกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอรุณการพิมพ์.
- กิตติคุณ รัตนเดชะกำจาย. (2542). “ผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกษรา ภัทรเดชไพศาล. (2541). “กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขจรศรี ชาดิกานนท์. (2540). เอกสารประกอบการสอน กท. 531 **ภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนิษฐา แสงภักดี. (2540). “การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนสรุปความ 2 จากบทร้อยแก้ว “พัฒนากุล” จังหวัดสระบุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชั้นรัชชัย มหาโพธิ์. (2535). **รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก**. อุดรธานี: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี, 2535.
- เข้มทอง จิตจักร. (2544). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนามินพิทยาคม จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับความสามารถทางภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งเรียนโดยใช้เกม ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และใช้วิธีเรียนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ชนิสลา ตูโลลา. (2540). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้กับการสอนตามปกติ” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (2540). **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2520). **ความจำนุชย์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ชัยยา โพธิ์แดง. (2540). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารายวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในโลกปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกลุ่มกับการเรียนแบบปกติ.” รายงานการวิจัยผลงานทางวิชาการโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม นนทบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (2543). **14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2547). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- ธาดา อภิถุวงษ์. (2553). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยมที่สอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ธีรเกียรติ กาจันะ. (2543) **“ผลของการใช้เกมเพื่อเสริมทักษะกระบวนการกลุ่มในการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.”** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐพงศ์ สวางค์ด้อย. (2542). **“การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การสะกดคำยาก วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.”** วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขา การประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงเยาว์ บวงสรวง. (2538). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสะกดคำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่ายางวิทยาจังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นवलนุช สีทองดี. (2541). “การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะทางภาษาเรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่กต เสริมทักษะวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- นฤดี ผิวงาม. (2545). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2543). “การพัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาโปใหญ่ – โคกสุวรรณ จังหวัดมุกดาหาร รายงานการค้นคว้าอิสระ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เปิดหายุ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เบ็ญจา คงสบาย. (2547). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและเกม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปทีป เมธาคูณวุฒิ. (2543). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประณัติ บุตรมลา. (2550). “ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT).” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). **แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก.** สารพัฒนาหลักสูตร 14,121(เมษายน-มิถุนายน): 53 – 56.
- ปราณี ประสีระเตสัง. (2544). **ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ การสอนแบบกระบวนการกลุ่ม.** กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร. (2550). “การพัฒนาชุดการสอนเสริมทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน 1.** กรุงเทพฯ : บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.

- พรรณนิภา อ่อนแสง. (2532). “การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทย ลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกโรงเรียนนครไทยวิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรรณนิ ชูทัย. (2522). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วุฒิการพิมพ์.
- พิมล แจ่มแจ้ง. (2542). “การสร้างชุดฝึกซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ไพบุลย์ มุลดี. (2546). “การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณี บุญญาติัย. (2548). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มะลิ อัจฉิชัย. (2540). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กตและแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยุพากรณ์ ชาวเชียงขวาง. (2537). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรียงความโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความกับการสอนปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา.” ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ละเอียด คชวัฒน์. (2537). “การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนกลอนสุภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางน้ำเปรี้ยววิทยา จังหวัดฉะเชิงเทรา.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ลำจวน กิติ. (2547). “การใช้เกมเพื่อฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วนิดา สุขวนิช. (2536). “การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ อักษรนำ และตัวการ์นต์.” การวิจัยทางการศึกษา 23,2 (เมษายน-มิถุนายน) : 33-44.
- วรรณิ โสสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณทิพา รอดแรงค้า. (2541). การเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). คู่มือการเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรยา ชุนทอง. (2541). “การเปรียบเทียบความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนจากบทเรียนโปรแกรมชนิดร้อยกรองและร้อยแก้ว.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2545). เทคนิคการจัดการสอนและการนิเทศ. นครปฐม : โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- _____. (2547). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : โครงการส่งเสริมการผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คอมพิวเตอร์กราฟฟิค.
- _____. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ : 프리ทวานกราฟฟิค.
- วิชัย เพชรเรือง. (2531). “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่พูดภาษาถิ่นระหว่างที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมทั่วไปของโรงเรียนสุนทรวัฒนา สปอ.เมือง จังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิเชียร เกษประทุม. (2545). แบบฝึกการอ่านออกเสียง ร - ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- วิณา วโรตมะวิชญ. (2535). กลวิธีการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่ : งานส่งเสริมการวิจัยตำรา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์. (2540). “ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ พื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาพิจิตร พิษณุ จังหวัดมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศรีภรณ์ ณะวงศ์ษา. (2542). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD แบบ TGT และการสอนตามคู่มือครู.” ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตวิชาเอกการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริพร จีระศรีพานิช. (2553). “การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานระหว่างเทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) และเทคนิคกลุ่มเกมการแข่งขัน (TGT).” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สงบ มั่นคง. (2542). “แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สพอ. เชียงในจังหวัดอุบลราชธานี.” รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สนธิ สัตโยภาส. (2526). **การสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์อักษร.
- . (2532). **การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมบูรณ์ ทินกร. (2535). “การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความซื่อสัตย์ในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมยา อินทรสัมพันธ์. (2544). “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยการแข่งขันเป็นทีม (TGT).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาประถมศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สารสิน เล็กเจริญ. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2531). **การพัฒนาการสอนภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะครู
ศาสตราจารย์ผอ. มหาวินิจฉัยวิทยา.
- สุจิตต์ เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2538). **การพัฒนาการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2544). “เกมกับการเรียนการสอน”. **วารสารวิชาการ** 4,5 (พฤษภาคม) :
73-75.
- สุจิตรา แก้วโต. (2545). “การศึกษาผลการใช้เกมการสะกดคำ ที่มีต่อความสามารถในการเขียน
สะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- สุจินต์ วิศวธีรานนท์. (2545). **การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความร่วมมือ**. นนทบุรี : คณะ
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุชาติดา ชาทอง. (2534). “การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา
ปีการศึกษา 2535.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒสงขลา..
- สุวิงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2542). **การเขียน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุปรียา มาลากาญจน์. (2527). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. นครศรีธรรมราช: วิทยาลัย
ครูนครศรีธรรมราช.
- สุรัตดา ลอยฟ้า. (2536). **เอกสารการสอนรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้**. คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). **19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ**.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. (2534). **การเขียนสำหรับการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ศูนย์การพิมพ์ดวงกลม.
- ไสว เลี่ยมแก้ว. (2528). **ความจำนุชย์ : ทฤษฎีและวิธีสอน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดทำเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดทำคละคำ.”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรพรรณ พรสีมา. (2540). **การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ**. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนาคุณภาพการ
เรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อัสสำเนา).

- อรรถชัย นุตรดิษฐ์. (2540). “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์. (2546). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ วาคน์อำนวย. (2545). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2526). **คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2546). **ศิลปะการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ : เป็นพับลิชชิง.
- อุษา พุทธชาติเสวี. (2546). “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหอแขงพูนถัมภ์ จังหวัดนครปฐมที่เรียนโดยวิธีสอนแบบแผนภูมิคำศัพท์และวิธีสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาษาต่างประเทศ**
- Best & Kahn.J.V. (1998). **Research in education.** 6 New jersey : Prentice-Hall.
- . (2006). **Research in education.** 10 Boston : Pearson Education Inc.
- Catalano, Eileen Aiken. (1976) “The effect of a spelling program using words in given context on reading comprehension and vocabulary scores.” **Dissertation abstracts international** 39, 5 : 4983-A.
- Clanton, Patricia Brantley. (1977) “The effectiveness of the letter-cloze procedure as a method of teaching spelling.” **Dissertation abstracts international** 38, 5 (november): 2690-2691-A.
- Dubois, D.J. (1991) “The relationship between selected student team learning strategies and student achievement and attitude in middle school mathematics.” **Dissertation abstracts international** 52 (august) : 408-A.

- Holguin, C. (1979) "A study of cooperative learning as an organizational design in the acquisition of English as a second language in a third bilingual classroom." *Dissertation abstracts international* 58 (August) : 366.
- Johnson, D.W. et. al. (1981) "Effects of cooperative, competitive, and individualistic goal structures on achievement : a meta analysis." *Psychological bulletin* 89: 47-62.
- Lowray, Eleanor Blodwyn lane. (1978) "The effects of four drill and practice times unit on the decoding performances of student with specific learning disabilities." *Dissertation abstracts international* 39, 2(August) : 817-A.
- Mitchell, J. C. (1980) "Effects of dictionary skill lesson and written composition on spelling achievement in grade 4, 5 and 6." *Dissertation abstracts International*, no.4 (October): 1392-A.
- Richards, J.C., and Rogers, T.S. (1991) **Approaches and methods in language teaching**. Cambridge : Cambridge university Press.
- Schwartz, Sybil, and Donald G. Doehring. (1977) "A developmental study of children's ability to abstract spelling patterns." *Resources in Education* 12, 9 (September): 55.
- Schwendinger, James Rea. (1977) "A study of modality of inferences and their relationship to spelling achievement of sixth grade students." *Resources in education* 12, 12 (December): 5.
- Slavin, R.E. (1990) **Cooperative learning : theory, research, and practice**. Englewood cliff, N.J. : Prentice-Hall.
- Slattery, Daniel Patterick. (1970) "Effects of practice and emphasis on the serial-error-curve in spelling performance." *Dissertation abstracts international*.
- Tuckman, Bruce W. (1999) **Conducting educational research**. 5th ed. U.S.A. : Harcourt brace & company.
- William, Mary, S. (1959) "The effects of cooperative team learning on student achievement and student attitude in the algebra classroom." *Dissertation abstracts international*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
2. หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย
3. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. นางรุ่งอรุณ หัสชู
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาลัยศิลปากร
เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล
2. นางบรรจง แสงนภาวรรณ
ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อเงินอุปถัมภ์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1
ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตร
และการนิเทศ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและวิธีสอน
3. นางนันทนา โพธิ์จินดา
ครูชำนาญการพิเศษ สาขาภาษาไทย
โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อเงินอุปถัมภ์)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1
ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 5987

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

9 กันยายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางรุ่งอรุณ หัสชู

ด้วยนางธนพร ดวงพรกชกร นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียน สกคคค่า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.0-3421-8788

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 5988

 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
 พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

9 กันยายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางบรรจง แสงนภาวรรณ

ด้วยนางธนพร ดวงพรกชกร นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียน สกคค คำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788

ที่ ศธ 0520.107 (นฐ) / 5989

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

9 กันยายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางนันทนา โพธิ์จินดา

ด้วยนางธนพร ดวงพรกชกร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียน สกศคคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788

ที่ ศธ 0520.107(นฐ)/ 6209

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม 73000

21 กันยายน 2558

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजินอุปถัมภ์)

ด้วย นางธนพร ดวงพรชกร นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาทักษะ การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT” มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนของท่าน ช่วงเดือนกันยายน 2558 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

นครปฐม โทร.0-3421-8788 , 0-3424-3435

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	0	+2	0.67	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
16	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
18	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
19	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
20	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
21	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
22	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
23	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
24	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
25	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
27	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
28	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
29	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
30	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
31	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
32	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
33	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
34	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
35	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
36	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
37	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
38	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
39	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
40	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2 มีความยากง่ายพอเหมาะ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.3 น่าสนใจนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
3.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.4 น่าสนใจ ได้รับความสนใจของ ผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.5 กระตุ้นให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วย ความเต็มใจ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.6 ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4. รูปแบบ						
4.1 น่าสนใจ สวยงาม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2 ภาพประกอบเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5. ด้านการใช้ภาษา						
5.1 ตัวอักษรชัดเจน สื่อความหมายได้ ถูกต้อง เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2 ใช้ภาษาที่สุภาพเหมาะสม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6. ด้านการประเมิน						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2 ประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.59	0.69	21	0.44	0.59
2	0.79	0.52	22	0.45	0.79
3	0.29	0.79	23	0.48	0.41
4	0.45	0.79	24	0.49	0.72
5	0.35	0.83	25	0.44	0.69
6	0.55	0.76	26	0.22	0.34
7	0.75	0.69	27	0.59	0.59
8	0.32	0.31	28	0.80	0.72
9	0.39	0.76	29	0.48	0.52
10	0.32	0.21	30	0.34	0.72
11	0.42	0.28	31	0.22	0.34
12	0.35	0.83	32	0.38	0.55
13	0.22	0.34	33	0.48	0.52
14	0.24	0.66	34	0.54	0.55
15	0.58	0.48	35	0.49	0.62
16	0.79	0.62	36	0.22	0.34
17	0.38	0.55	37	0.33	0.41
18	0.28	0.59	38	0.53	0.45
19	0.74	0.59	39	0.74	0.48
20	0.29	0.69	40	0.79	0.52

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านบรรยากาศในการเรียน						
1.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีบรรยากาศผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายเดี่ยวและรายกลุ่ม	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
6.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้เกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการเรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และความมุ่งมั่นในการทำงาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
8.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
9.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนนำการเขียนสะกดคำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
10.กิจกรรมการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ทำให้นักเรียนชอบเรียนภาษาไทยมากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.สาระสำคัญ						
1.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.เนื้อหา						
3.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.การจกกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.สื่อการเรียนรู้						
5.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.การวัดผลประเมินผล						
6.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.3สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.สาระสำคัญ						
1.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.เนื้อหา						
3.1สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.3สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.การจกกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.สื่อการเรียนรู้ 5.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.การวัดผลประเมินผล 6.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.3สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.สาระสำคัญ						
1.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.เนื้อหา						
3.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.การจกกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.สื่อการเรียนรู้						
5.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.การวัดผลประเมินผล						
6.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.3สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.สาระสำคัญ						
1.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.เนื้อหา						
3.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.การจกกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.สื่อการเรียนรู้						
5.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.การวัดผลประเมินผล						
6.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.3สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.สาระสำคัญ						
1.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.เนื้อหา						
3.1สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.3สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.การจกกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1สอดคล้องกับสาระและมาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3สอดคล้องกับการวัดผลและประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 21 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.สื่อการเรียนรู้ 5.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.การวัดผลประเมินผล 6.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.3สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.สาระสำคัญ						
1.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
1.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2.2สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.เนื้อหา						
3.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.2สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.การจกกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1สอดคล้องกับสาระและ มาตรฐาน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4.3สอดคล้องกับการวัดผลและ ประเมินผล	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6			ΣR	IOC	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญ					
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5.สื่อการเรียนรู้						
5.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5.2สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.การวัดผลประเมินผล						
6.1สอดคล้องกับตัวชี้วัด/ จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.2สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.3สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 23 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) ของแบบฝึกที่ทดลองกับกลุ่มเล็ก
(Small Grop)

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบฝึกระหว่างเรียน						รวม 40 คะแนน	คะแนน ทดสอบ หลังเรียน 40 คะแนน
	แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 5	แบบฝึกที่ 6		
	109	92	107	101	79	101		
1	91	85	96	90	73	90	36	37
2	90	87	89	87	69	88	35	36
3	90	90	94	88	72	82	35	39
4	86	73	84	74	63	78	31	33
5	72	70	74	66	55	77	28	34
6	68	72	69	89	68	70	30	31
7	77	70	95	77	70	70	31	25
8	80	87	77	74	70	79	32	27
9	79	69	86	70	66	72	30	25
รวม	733	703	764	715	606	706	287.06	287
ค่าเฉลี่ย	81.44	78.11	84.89	79.44	67.33	78.44	31.90	31.89
ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.53	10.12	9.00	3.51	2.31	4.73	0.87	1.15
ร้อยละ	81.44	75.33	86.00	73.67	68.67	73.67	79.74	79.72

ตารางที่ 24 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) ของแบบฝึกที่ทดลองกับกลุ่มภาคสนาม (Field Tryout)

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบฝึกระหว่างเรียน						รวม 40 คะแนน	คะแนน ทดสอบ หลังเรียน 40 คะแนน
	แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 5	แบบฝึกที่ 6		
	109	92	107	101	79	101		
1	95	84	92	86	70	91	35	40
2	92	83	94	87	71	90	35	38
3	94	84	90	84	69	87	34	36
4	96	90	93	87	71	80	35	38
5	82	70	74	69	69	79	30	34
6	81	75	90	72	65	78	31	33
7	80	84	90	96	65	76	33	34
8	80	81	87	79	67	80	32	35
9	82	77	85	80	72	83	33	32
10	83	72	82	86	74	86	33	33
11	82	79	84	83	69	87	33	33
12	88	79	88	88	68	75	33	31
13	85	72	89	84	70	78	32	32
14	81	71	86	79	71	84	32	28
15	82	76	84	75	68	80	32	29
16	83	80	83	76	70	78	32	27
17	86	78	84	84	78	86	34	30
18	87	79	83	79	77	82	33	28
รวม	1539	1414	1558	1474	1264	1480	592.80	591
ค่าเฉลี่ย	85.50	78.56	86.56	81.89	70.22	82.22	32.93	32.83
ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	5.35	5.35	4.83	6.47	3.47	4.76	1.39	3.68
ร้อยละ	85.33	79.00	83.33	79.67	75.00	82.00	82.33	82.08

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบสมมติฐาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 25 คะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

ลำดับที่	การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก		ลำดับที่	การจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	27	34	16	30	37
2	18	31	17	28	40
3	15	25	18	23	35
4	12	24	19	22	33
5	12	26	20	32	35
6	24	28	21	33	39
7	28	35	22	16	23
8	25	26	23	25	32
9	22	35	24	24	32
10	17	33	25	30	37
11	30	34	26	21	29
12	35	37	27	27	35
13	23	38	28	26	32
14	28	38	29	28	34
15	18	31	30	28	38
รวม				727	996
ค่าเฉลี่ย				24.23	33.20
S.D.				6.02	4.49
ค่าเฉลี่ยร้อยละ				60.58	83.00

ภาคผนวก ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

แผนที่ 1 การจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 เรื่อง การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เวลา 2 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ป.3/1 ท 4.1 ป.3/1

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดได้ถูกต้อง
 2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำที่ใช้มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
 3. นักเรียนจำแนกประเภทของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
 4. นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง
3. สาระสำคัญ

คำมีหลายประเภท คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เป็นคำยากประเภทหนึ่งที่มีนักเรียนสะกดคำผิด การเรียนรู้ให้สามารถเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ถูกต้อง ช่วยให้เขียนสื่อสาร มีประสิทธิภาพ

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. เขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
2. ความหมายของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
3. การแต่งประโยคคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

ทักษะ/กระบวนการ (P)

- ทักษะการฟัง
- ทักษะการพูด
- ทักษะการเขียน
- ทักษะการคิดวิเคราะห์

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน
5. ซินงาน/ภาระงาน
แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
6. กิจกรรมการเรียนรู้ (วิธีสอนแบบ TGT) ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชำนาญ

ให้นักเรียนร้องเพลง “ตัวสะกด 9 แม่” ตามแผนภูมิเนื้อเพลง ดังนี้

1. ครูติดแผนภูมิเนื้อเพลงมาตราบกนแล้วอ่านเนื้อเพลง และให้นักเรียนอ่านตาม
2. ครูร้องเพลง และให้นักเรียนร้องตามครูพร้อมทั้งปรบมือให้จังหวะเพลงด้วย
3. นักเรียนสังเกตมาตราตัวสะกดในเนื้อเพลงว่ามีลักษณะอย่างไร
4. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญที่ได้จากเพลง โดยครูนำเสนอสนทนาเพื่อโยง

เข้าสู่เรื่อง “การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา”

2. ชำนาญ

1. ครูแสดงตัวอย่างคำ ที่สะกดด้วยมาตรา กน มาตรา กบ มาตรา กด มาตรา กก ให้
นักเรียนอ่านออกเสียง
2. นักเรียนสังเกตตัวสะกดของทุกคำ ว่าสะกดด้วยตัวอะไรบ้าง
3. นักเรียนช่วยกันสรุปตัวสะกดมาตรา กน มาตรา กบ มาตรา กด มาตรา กก ว่ามี
พยัญชนะอะไรบ้างเป็นตัวสะกด
4. ครูอธิบายเพิ่มเติมโดยใช้ใบความรู้ประกอบ
5. นักเรียนบอกความหมายของคำ ที่สะกดด้วยมาตรา กน มาตรา กบ มาตรา กด
มาตรา กก ที่ครูแสดงบนกระดาน

3. ชำนาญ

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนทั้งหมดออกเป็น 7 กลุ่ม ครูแบ่งระดับนักเรียนเป็น 3 ระดับ
คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 จากนั้นครูให้นักเรียนเลือกประธานและ
เลขานุการกลุ่ม

4. ชำนาญ

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มประเมินความรู้ ความเข้าใจในใบกิจกรรมทั้ง 5 กิจกรรม เรื่อง
การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยการทำแบบฝึก เพื่อเตรียมการแข่งขัน

5. ขั้นตอนการแข่งขัน

1. ครูแนะนำ วิธีการเล่นเกมการเขียนคำศัพท์ ครูจะใช้คำศัพท์ในการแข่งขันคละกัน ทั้งยาก ปานกลาง และง่าย โดยครูจะให้นักเรียนได้แข่งขันเขียนคำศัพท์ทุกคน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนมาแข่งขันทีละคน โดยยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน นักเรียนปานกลาง แต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนของแต่ละกลุ่มมาแข่งขันกัน ทั้งนี้ครูได้จัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถแล้ว

3. การแข่งขันแต่ละกลุ่มจะต้องเขียนคำศัพท์ตามที่ครูบอกทุกคน มีการตรวจให้คะแนนและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบันทึกคะแนนของแต่ละคน และของกลุ่มทุกครั้ง

4. นำคะแนนของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม สำหรับการให้รางวัลกลุ่ม จะดูจากคะแนนรวมของกลุ่มที่ได้สูงที่สุด คือ กลุ่มที่จะได้รับรางวัล

6. ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา โดยให้นักเรียนร่วมกันสรุปว่า มาตรากรน มาตรากรบ มาตรากรด มาตรากรก คือ คำที่มีพยัญชนะใดเป็นตัวสะกด

2. นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบหลังแบบฝึก

3. ครูและนักเรียนร่วมกันรวมคะแนนสะสมของแต่ละคนและของกลุ่ม

*หมายเหตุ : การมอบรางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด จะประกาศผลและมอบให้เมื่อเรียนจบ
บทเรียนสุดท้าย

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเนื้อเพลง “ตัวสะกด 9 แม่”

2. ใบความรู้เรื่องมาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

3. คำศัพท์จากเนื้อหาเรื่องมาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

4. ชุดแบบฝึกที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

5. ใบบันทึกคะแนนของแต่ละคนและของกลุ่ม

8. การวัดและประเมินผล

วิธีวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการร่วมปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

2. ตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ และตรวจสอบคะแนนสะสมของแต่ละคนและของกลุ่ม

3. ตรวจสอบงานเรื่อง การเขียนสะกดคำ

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. ใบบันทึกคะแนนในการแข่งขัน
2. คำศัพท์จากเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนรู้
3. แบบฝึกชุดที่ 1

9. สรุปผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

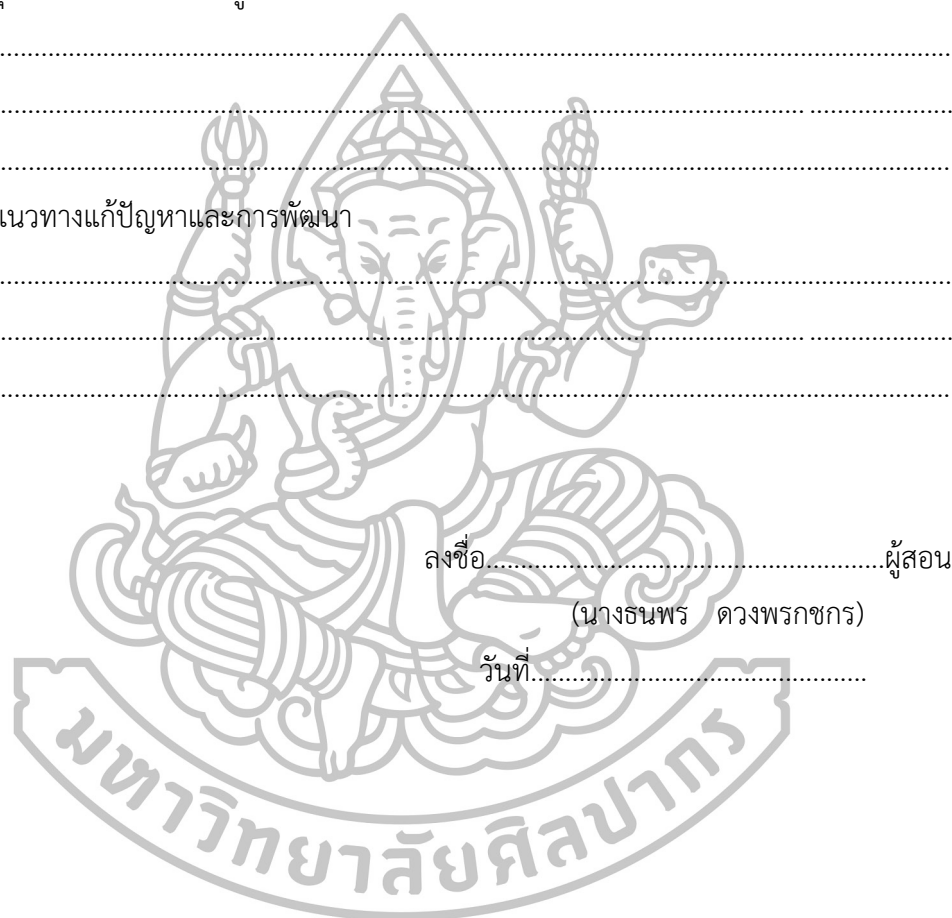
.....

10. แนวทางแก้ปัญหาและการพัฒนา

.....

.....

.....

เพลงมาตราตัวสะกด 9 แม่

คำร้อง ผศ. ประคอง สุทธิสาร

ทำนอง แคนลำโขง

มาตราตัวสะกดของไทย

มาตราแม่ ก กา

คำเหล่านี้ไม่มีตัวสะกด

มาตราตัวสะกด แม่ กน

เกย เกอว อย่าหลงไหล

ห้าแม่ นั้นสะกดต่างกัน

มาตราแม่ กก กต กบ

มาตราทั้งสามแม่นี้

ให้คำนั้นผันเป็นคำตาย

รวบรวมไว้มีเก้ามาตรา

อย่าชักช้าจำให้ดี

อย่าละลด เช่น ปู เต่า ปลา

อีกแม่ กม และ แม่ กง

ให้เราจงจำให้มั่น

มาเร็วพลันจำให้ขึ้นใจ

จำให้ครบเก้าแม่พอดี

อย่าร้อหรือออกเสียงสั้นๆ

เราทั้งหลายจำไว้ไม่ลืม

บัญชีคำศัพท์การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยที่ 1 ป่านี้มีคุณ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา			
ที่	รายการคำ	ที่	รายการคำ
1	วันเพ็ญ	18	ปรากฏ
2	สูญสิ้น	19	รถ
3	บุญคุณ	20	บทบาท
4	สัญญาณ	21	อิฐ
5	สัญจร	22	พญาครุฑ
6	บันดาล	23	วัฒนา
7	วาท	24	สัตว์
8	เลข	25	ปฏิเสธ
9	ภาค	26	ประกาศ
10	โรค	27	ยาพิษ
11	เมฆ	28	โอกาส
12	สุขใจ	29	ประพาส
13	โชค	30	คำสาป
14	ฉกาจ	31	รูปภาพ
15	ราชกิจ	32	ยี่ราฟ
16	ก้าช	33	ลาภ
17	กฎ		

คำที่นำมาฝึกเขียนสะกดคำ				
สูญสิ้น	สัญญาณ	สัญจร	ฉกาจ	เมฆ
ราชกิจ	กฎ	ปรากฏ	อิฐ	พญาครุฑ
วัฒนา	ปฏิเสธ	ประกาศ	ยาพิษ	โอกาส
ประพาส	คำสาป	รูปภาพ	ยี่ราฟ	ลาภ

หมายเหตุ.... คำศัพท์ที่นำมาฝึกเนื่องจากนักเรียนเขียนผิดมาก

ใบบันทึกคะแนนในการแข่งขันเขียนคำศัพท์

กลุ่มที่.....

- ชื่อสมาชิก 1. (ประธาน)
 2. (เลขานุการ)
 3. (สมาชิก)
 4. (สมาชิก)

ตารางบันทึกคะแนนรายบุคคล

แบบฝึกชุดที่	สมาชิกคนที่				คะแนนรวม รายบุคคล
	1	2	3	4	
1					
2					
3					
4					
5					
6					

ตารางบันทึกคะแนนรายบุคคล

แบบฝึกชุดที่						คะแนนรวม ของกลุ่ม
1	2	3	4	5	6	

คำชี้แจง

แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สารการเรียนรู้ภาษาไทย
มี 6 เรื่อง ทั้งหมด 30 ชุด แบ่งเป็น

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา 5 ชุด
2. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ 5 ชุด
3. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีอักษรควบกล้ำ 5 ชุด
4. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่ใช้ บัน บรร (ร หัน) 5 ชุด
5. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำพ้อง 5 ชุด
6. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต (ตัวการ์นต์) 5 ชุด

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการฝึกการเขียนสะกดคำ สารการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก นี้ นักเรียนต้องปฏิบัติตาม คำสั่งให้ถูกต้อง ทำแบบฝึกแต่ละชุดให้ครบทุกข้อ และทำอย่างตั้งใจ นักเรียนจะมีทักษะการเขียนสะกดคำ จนสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษา และทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ข้อควรปฏิบัติสำหรับครู

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. บทเรียนนี้เสนอเนื้อเรื่องคำศัพท์ที่อยู่ในมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไว้ ด้านหน้าของแบบฝึกแล้วตามด้วยกิจกรรม
3. ให้นักเรียนอ่านคำสั่งในแบบฝึกและปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละกิจกรรม
4. ดูเฉลยด้านหลังของแบบฝึกเรื่อง คำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
5. ถ้าตอบผิดขอให้กลับไปเขียนคำตอบใหม่อีกครั้งจนถูกต้อง

ข้อควรปฏิบัติสำหรับนักเรียน

คำแนะนำในการทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำเล่มที่ 1 เรื่องคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แบบฝึกเล่มที่ 1 เรื่องคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จัดทำขึ้นเพื่อให้ นักเรียน ได้นำความรู้จากการเรียนเรื่องคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไปใช้ในการทำกิจกรรม ซึ่งมี 5 กิจกรรม นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกเรื่องคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราอย่างเคร่งครัด จึงจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ดีขึ้น นักเรียนจึงควรปฏิบัติดังนี้

1. ศึกษาใบความรู้และเอกสารประกอบแบบฝึกเรื่องคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้ เข้าใจ
2. อ่านคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีการทำแบบฝึกเรื่องคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแต่ละ แบบฝึกก่อนลงมือทำ
3. นักเรียนสามารถเขียนคำตอบตามคำชี้แจงหรือคำอธิบายลงในชุดแบบฝึกได้เลยโดยเริ่มทำ จากกิจกรรมที่ 1 ก่อน
4. หากสงสัยกิจกรรมใดหรือแบบฝึกใดให้สอบถามขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
5. ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและรอบคอบ จึงจะทำให้สามารถทำแบบฝึกได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำ คำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง

แม่กน คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือน "น" เป็นตัวสะกด เช่น

บาน ^{ขึ้น}	อ่านว่า บาน - ขึ้น	บริเวณ	อ่านว่า บอ - ริ - เวน
จรรยา	อ่านว่า จะ - รา - จอน	ปัญญา	อ่านว่า ปั้น - ยา
พระกาฬ	อ่านว่า พระ - กาน	เทศบาล	อ่านว่า เทต - สะ - บาน

แม่ก พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานี้ คือ ก ข ค ฆ เช่น กระจก หมวก เมฆ ภาค โโรค เลข เมฆ

แม่กก คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือน "ก" เป็นตัวสะกด เช่น

กระจก	อ่านว่า กระจ - ก	พรรค	อ่านว่า พัก
มัชฌิม	อ่านว่า มัก - ตะ - วาน	สุนัข	อ่านว่า สุก - นัก

แม่ก พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานี้ คือ ด จ ต ถ ท ธ ศ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ส สะกด เช่น กระดาษ สมุดโน้ต ฉาก ก๊าซ กฏ พิเศษ ครู ฐ อัฐ ปฐเสธ ประกาศ ประพาส

แม่กต คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือน "ต" เป็นตัวสะกด เช่น

เสร็จ	อ่านว่า เส็ด	สมเพช	อ่านว่า สม - เพต
ก๊าซ	อ่านว่า กัด	ประเสริฐ	อ่านว่า ประ - เส็ด
ทายาท	อ่านว่า ทา - ยาด		

แม่ก พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานี้ คือ บ ป ภ พ ฟ เช่น กรอบ รูปภาพ ฐป ทัพพี ลาก ยีราฟ สัปแ่ง

แม่กบ คือ คำที่อ่านออกเสียงเหมือน "บ" เป็นตัวสะกด เช่น

ฐป	อ่านว่า ทุบ	ภาพ	อ่านว่า พาบ
กราฟ	อ่านว่า กร้าบ	มณฑป	อ่านว่า มน - ดบ
ลาบ	อ่านว่า ลาบ	อาภัพ	อ่านว่า อา - พับ

บัญชีคำศัพท์การเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยที่ 1 ป่านี้มีคุณ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา			
ที่	รายการคำ	ที่	รายการคำ
1	วันเพ็ญ	18	ปรากฏ
2	สูญสิ้น	19	รถ
3	บุญคุณ	20	บทบาท
4	สัญญาณ	21	อิฐ
5	สัญจร	22	พญาครุฑ
6	บันดล	23	วัฒนา
7	วาท	24	สัตว์
8	เลข	25	ปฏิเสธ
9	ภาค	26	ประกาศ
10	โรค	27	ยาพิษ
11	เมฆ	28	โอกาส
12	สุขใจ	29	ประพาส
13	โชค	30	คำสาป
14	ฉกฉง	31	รูปภาพ
15	ราชกิจ	32	ยี่ราฟ
16	ก้าช	33	ลาภ
17	กฎ		

คำที่นำมาฝึกเขียนสะกดคำ				
สูญสิ้น	สัญญาณ	สัญจร	ฉกฉง	เมฆ
ราชกิจ	กฎ	ปรากฏ	อิฐ	พญาครุฑ
วัฒนา	ปฏิเสธ	ประกาศ	ยาพิษ	โอกาส
ประพาส	คำสาป	รูปภาพ	ยี่ราฟ	ลาภ

หมายเหตุ.... คำศัพท์ที่นำมาฝึกเนื่องจากนักเรียนเขียนผิดมาก

กิจกรรมที่ 1 คำต่อไปนี้อ่านว่าอย่างไร เขียนสะกดคำอ่าน ลงในช่องว่างให้ถูกต้องนะ

คำเขียน		คำอ่าน
สูญสิ้น	อ่านว่า	สูญ-สิ้น
ราชกิจ	อ่านว่า	
วัฒนา	อ่านว่า	
ประพาส	อ่านว่า	
สัญญาณ	อ่านว่า	
กฏ	อ่านว่า	
ปฎิเสธ	อ่านว่า	
คำสาป	อ่านว่า	
สัญจร	อ่านว่า	
ปรากฏ	อ่านว่า	
ประกาศ	อ่านว่า	
รูปภาพ	อ่านว่า	
ฉกาจ	อ่านว่า	
อิฐ	อ่านว่า	
ยาพิษ	อ่านว่า	
ยี่ราฟ	อ่านว่า	
เมฆ	อ่านว่า	
พญาครุฑ	อ่านว่า	
โอกาส	อ่านว่า	
ลาม	อ่านว่า	

จำนวนข้อที่ตอบถูก.....ข้อ

กิจกรรมที่ 2 เติมตัวสะกดที่ขาดหายไปลงในช่องว่างให้ถูกต้องนะจ๊ะ

สตู__ ลี้น ราชกิ__ วั__นา ประพา__

สั้ญญา__ ก__ ปฏีเส__ ส่า__

สั้จร ปราก__ ประกา__ รูปภา__

ฉกา__ อี__ ยาพิ__ ยีรา__

เม__ พญาครุ__ โอกา__ ลา__

จำนวนข้อที่ตอบถูก.....ข้อ

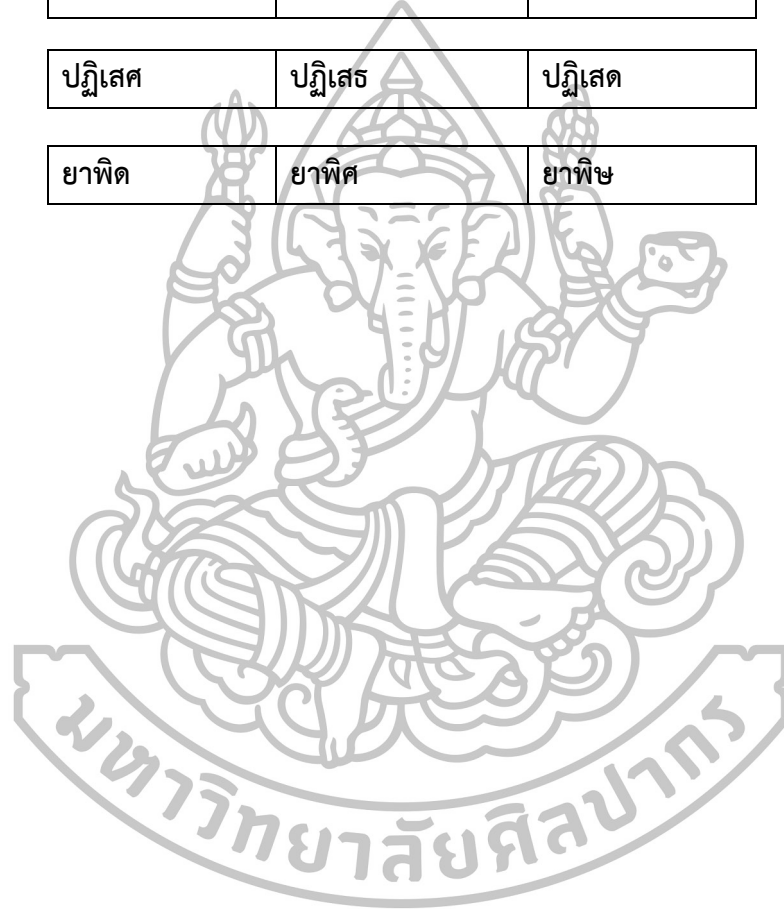

กิจกรรมที่ 5 วงกลมล้อมรอบคำที่เขียนถูกต้อง

จำนวนข้อที่ตอบถูก.....ข้อ

1	สุนสิ้น	สูญสิ้น	ศูนย์สิ้น
2	สัณญาณ	สันยาน	สัณยาน
3	สันจน	สัจจร	สันจร
4	อิฐ	อิจ	อิต
5	เมก	เมค	เมฆ
6	โอกาด	โอกาส	โอกาศ
7	ปรากต	ปรากฏ	ปรากฏ
8	ราชกิจ	ราชกิต	ราตกิจ
9	ประกาด	ประกาศ	ประกาศ
10	พระยาครุต	พญาครุฑ	พญาครุต
11	ประพาษ	ประพาส	ประพาศ
12	ยีราบ	ยีราป	ยีราฟ
13	รูปพาบ	รูปภาพ	รูปภาพ
14	สาป	ساب	สาฟ
15	ลาภ	ลาบ	ลาฟ

16	ฉกาด	ฉกาช	ฉกาจ
17	กต	กฏ	กฏ
18	วัฒนา	วัตตะนา	วัฒนนา
19	ปฏิเสศ	ปฏิเสธ	ปฏิเสด
20	ยาพิต	ยาพิศ	ยาพิษ

แบบทดสอบระหว่างเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา

คำชี้แจง....เลือกคำตอบข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. คำในข้อใดสะกดไม่ถูกต้อง
 - ก. สันจร
 - ข. วัฒนา
 - ค. ประกาศ
 - ง. ยีราฟ
2. คำในข้อใดอ่านไม่ถูกต้อง
 - ก. สุธูลีน อ่านว่า สุน - ลีน
 - ข. พญาครุฑ อ่านว่า พระ - ยา - ครุด
 - ค. วัฒนา อ่านว่า วัด - ละ - นา
 - ง. ปฐิเสธ อ่านว่า ปะ - ตี - เสด
3. คำในข้อใดเขียนได้ถูกต้อง
 - ก. ยาพิศ
 - ข. กฏ
 - ค. รูปภาพ
 - ง. ลาก
4. ข้อใดสะกดด้วยเสียงสะกด แม่กน
 - ก. ฉกาจ
 - ข. สาป
 - ค. สัณญาณ
 - ง. อิฐ
5. จากข้อความ “บนถนนสายนี้มีรถและผู้คน.....ไปมา” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความนี้
 - ก. สันจร
 - ข. สันจอน
 - ค. สัณจอน
 - ง. สันจร

16	ฉกาด	ฉกาช	ฉกาจ
17	กต	กฏ	กฏ
18	วัฒนา	วัตตะนา	วัฒนนา
19	ปฏิเสศ	ปฏิเสธ	ปฏิเสศ
20	ยาพิศ	ยาพิศ	ยาพิช

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2555).

ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว

กำชัย ทองหล่อ. (2533). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ บำรุงสาส์น.

ณัฐณา โตประเสริฐพงศ์. (2553). **หลักและการใช้ภาษาไทย ป.3**. กรุงเทพฯ: ไฮเอ็ดพับลิชชิ่ง.

ทินรัตน์ จันทราภินันท์. (2552). **กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักภาษาไทย ป.3**.

กรุงเทพฯ. เดอะบุคส์.

นรบดี สิริเนาวพงศ์. (2556). **สื่อเสริมรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 3**. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์

ฟิลิกส์เซ็นเตอร์.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก จำนวน 40 ข้อ

คำชี้แจงเลือกคำตอบข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. สุนสิ้น
- ข. สูญสิ้น
- ค. ศูนย์สิ้น
- ง. สูญสิ้น

2. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. เปรมปรีดิ์
- ข. เปรมปรี
- ค. เปมปรีดิ์
- ง. เปรมปี้ดิ์

3. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

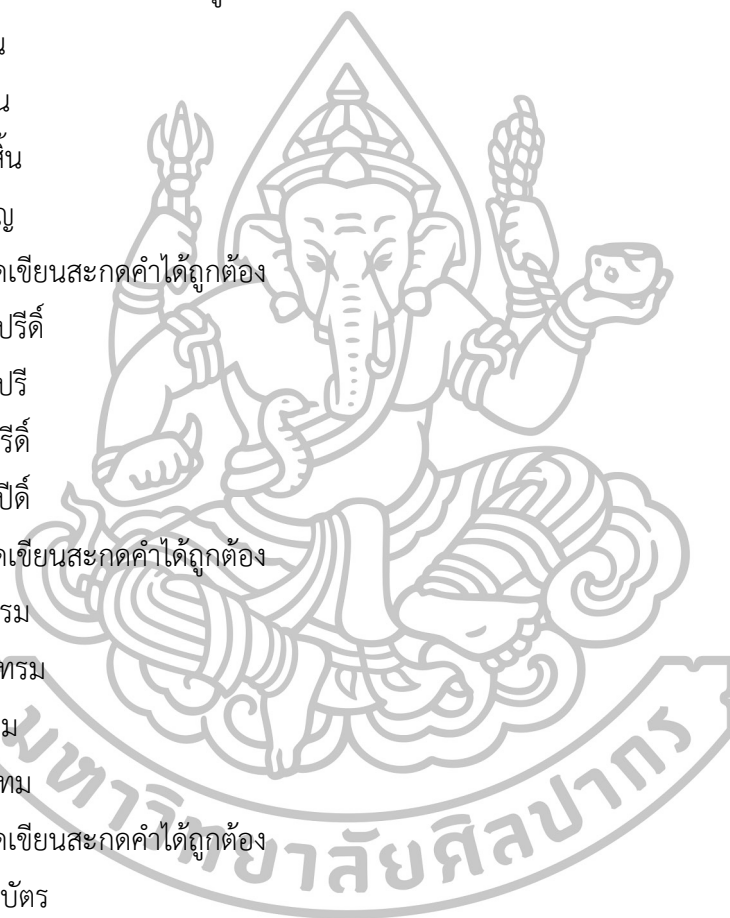
- ก. ชุดโทม
- ข. ทรดโทม
- ค. ทุดโทม
- ง. ทรดโหม

4. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. ณะนบัตร์
- ข. ธานาบัตร์
- ค. ธนบัตร์
- ง. ธนบัต

5. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. ขรุขระ
- ข. ขุขระ
- ค. ขุขะ
- ง. ขรุขะ

6. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. กระจาด
- ข. ลักษณะ
- ค. อะหฺร่อย
- ง. ทุระ

7. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. สุขภาพ
- ข. สุขพาบ
- ค. สุขพาบ
- ง. สุขภาพ

8. คำในข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

- ก. ผลีผลาม
- ข. ผีผลาม
- ค. ผลีฬาม
- ง. ผีฬาม

9. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. บันยาย
- ข. บรรทัด
- ค. บันดาล
- ง. บรรยาย

10. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. จรรยา
- ข. สวรรคต
- ค. พรรณนา
- ง. คุณธรรม

11. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. เสสรรัง
- ข. นกอินทรี
- ค. เศรษฐกิจ
- ง. ฉะเชิงเทรา

12. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. ราชกิจ
- ข. วัฒนา
- ค. ประพาส
- ง. คำสาบ

13. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. แทรก
- ข. กระทรวง
- ค. พุทรา
- ง. ชามว้ย

14. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. กระดาษ
- ข. อร่อย
- ค. กระเพรา
- ง. สุขภาพ

15. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. มิเตอร์
- ข. พรินท์
- ค. ศาสน์
- ง. พิสูจน์

16. คำในข้อใดเขียนสะกดคำผิด

- ก. สิลปะ
- ข. สบาย
- ค. ถนน
- ง. จังหวะ

17. คำในข้อใดอ่านไม่ถูกต้อง

- ก. ลักษณะ อ่านว่า ลัก - สะ - หนะ
- ข. อิศระ อ่านว่า อิ - สะ - ระ
- ค. ปราศรัย อ่านว่า ปรา - ไส
- ง. ทรวดทรง อ่านว่า ชวด - ชง

18. คำในข้อใดอ่านได้ถูกต้อง
- ก. กวัดแกว่ง อ่านว่า กวัด - แกว่ง
 - ข. กวัดแกว่ง อ่านว่า กะ - วัด - กะ - แวง
 - ค. กวัดแกว่ง อ่านว่า กะ - หวัด - แกว่ง
 - ง. กวัดแกว่ง อ่านว่า กัด - แกว่ง

19. คำในข้อใดอ่านได้ถูกต้อง
- ก. วรรณยุกต์ อ่านว่า วัน - ยุก
 - ข. วรรณยุกต์ อ่านว่า วัน - นะ - ยุก
 - ค. วรรณยุกต์ อ่านว่า วอน - นะ - ยุก
 - ง. วรรณยุกต์ อ่านว่า วัน - นา - ยุก

20. คำในข้อใดอ่านได้ถูกต้อง
- ก. พญาครุฑ อ่านว่า พา - ยา - คุด
 - ข. พญาครุฑ อ่านว่า พะ - ยา - คุด
 - ค. พญาครุฑ อ่านว่า พา - ยะ - ครุด
 - ง. พญาครุฑ อ่านว่า พะ - ยา - ครุด

21. คำในข้อใดอ่านได้ถูกต้อง
- ก. กาฬสินธุ์ อ่านว่า กาน - สิ้น
 - ข. กาฬสินธุ์ อ่านว่า กา - ระ - สิ้น
 - ค. กาฬสินธุ์ อ่านว่า กา - ละ - สิ้น
 - ง. กาฬสินธุ์ อ่านว่า กา - ละ - สิ้น - ทุ

22. คำในข้อใดอ่านได้ถูกต้อง
- ก. ราชกิจ อ่านว่า รา - ชา - กิด
 - ข. ราชกิจ อ่านว่า รัต - ชา - กิด
 - ค. ราชกิจ อ่านว่า ระ - ชะ - กิด
 - ง. ราชกิจ อ่านว่า รัต - ชะ - กิด

23. คำอ่านว่า พัก - พวก ข้อใดเขียนถูกต้อง
- ก. พรรคพวก
 - ข. พักพวก
 - ค. พรรคพวก
 - ง. พรักพวก

24. คำอ่านว่า ฟืด - พัน ข้อใดเขียนถูกต้อง
- ฟืชพัน
 - ฟืดพันธุ์
 - ฟืชพันธุ์
 - ฟืชพรรณ
25. คำอ่านว่า ฝะ - หลิด - ตะ - พัน ข้อใดเขียนถูกต้อง
- ผลิตภันธ์
 - ผลิตภันท์
 - ผลิตพัน
 - ผลิตพันธุ์
26. คำอ่านว่า นิ - ทัด - สะ - กาน ข้อใดเขียนถูกต้อง
- นิทสการ
 - นิทรศกาน
 - นิทรสگان
 - นิทรศการ
27. คำอ่านว่า สับ - พะ - สิ้น - ค้า ข้อใดเขียนถูกต้อง
- สรรพสินค้า
 - สับพะสินค้า
 - สรรพะสินค้า
 - สรรบพสินค้า
28. คำอ่านว่า บอ - ริ - สุด ควรเติมด้วยตัวการ์ันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาตในข้อใด
- ที่
 - ชั
 - มี
 - ยั
29. คำอ่านว่า ประ - ดิต ควรเติมด้วยตัวการ์ันต์และเครื่องหมายทัณฑฆาตในข้อใด
- ยั
 - ฒั
 - ด้
 - ฐั

30. คำอ่านว่า เวด - มน ควรเติมด้วยตัวการ์นต์และเครื่องหมายทัณฑฆาตในข้อใด
- ก. ตร์
 - ข. ทร์
 - ค. ร์
 - ง. ต์
31. คำอ่านว่า ประ - สง ควรเติมด้วยตัวการ์นต์และเครื่องหมายทัณฑฆาตในข้อใด
- ก. ษ์
 - ข. ต์
 - ค. ย์
 - ง. ค์
32. คำอ่านว่า โท - ระ - สับ ควรเติมด้วยตัวการ์นต์และเครื่องหมายทัณฑฆาตในข้อใด
- ก. ท์
 - ข. ย์
 - ค. ม์
 - ง. ณ์
33. คำว่า “สัญญาณ” สะกดด้วยเสียงสะกดมาตรา ในข้อใด
- ก. มาตราแม่กน , มาตราแม่กบ
 - ข. มาตราแม่กน , มาตราแม่กน
 - ค. มาตราแม่กม , มาตราแม่กม
 - ง. มาตราแม่กน , มาตราแม่กต
34. คำว่า “ยีราฟ” สะกดด้วยเสียงสะกดมาตรา ในข้อใด
- ก. มาตราแม่กน
 - ข. มาตราแม่กม
 - ค. มาตราแม่กบ
 - ง. มาตราแม่กต
35. คำว่า “เมฆ” สะกดด้วยเสียงสะกดมาตรา ในข้อใด
- ก. มาตราแม่กม
 - ข. มาตราแม่กน
 - ค. มาตราแม่กต
 - ง. มาตราแม่กบ

36. จากข้อความ “พีใส่.....ปลอมมาหลอกน้อง ว่าเป็นผี” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความนี้
- เคี้ยว
 - เขี้ยว
 - เขี้ยว
 - เคี้ยว
37. จากข้อความ “เมื่อฉันทำงานไม่เสร็จ จะทำให้ฉันเกิดความ.....” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความนี้
- ทุก
 - ทุกท์
 - ทุกด์
 - ทุกซ์
38. จากข้อความ “.....เวลา ทำให้คนที่เคยรู้จักเป็นไป” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความนี้
- กาล
 - กาน
 - การ
 - กาฬ
39. จากข้อความ “คุณแม่จะไปซื้อบ้าน.....ข้างๆ ห้างโลตัส” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความนี้
- จัดสัน
 - จัดสรร
 - จัดสันต์
 - จัดสรร
40. จากข้อความ “น้องใช้.....ตักน้ำจากตุ่มน้ำ” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความนี้
- ขันซ์
 - ขรรค์
 - ขัน
 - ขันท์

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

1. ข	21. ค
2. ก	22. ง
3. ข	23. ก
4. ค	24. ค
5. ก	25. ข
6. ข	26. ง
7. ง	27. ก
8. ก	28. ข
9. ก	29. ง
10. ข	30. ก
11. ค	31. ง
12. ง	32. ก
13. ง	33. ข
14. ค	34. ค
15. ค	35. ง
16. ก	36. ค
17. ข	37. ง
18. ก	38. ก
19. ข	39. ข
20. ง	40. ค

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับ ความคิดเห็นของนักเรียน ตามเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
ด้านบรรยากาศในการเรียน						
1	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก มีบรรยากาศผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด					
2	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสุข					
3	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในชั้นเรียน					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้					
2	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ จากการปฏิบัติกิจกรรมเป็นรายเดี่ยวและรายกลุ่ม					
3	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้เกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการเรียน					
4	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบ ฝึกส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความซื่อสัตย์ ความมีวินัย และความมุ่งมั่นในการทำงาน					

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น				
		เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
1	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนเขียนสะกด คำได้ถูกต้องมากขึ้น					
2	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนนำการเขียน สะกดคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
3	กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทำให้นักเรียนชอบเรียน ภาษาไทยมากขึ้น					

ชื่อผู้ประเมิน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางธนพร ดวงพรกชกร
ที่อยู่	23 หมู่ 5 ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่ोजินอุปลัมภ์) อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	อนุปริญญาวิทยาศาสตร วิชาเอกเคมีปฏิบัติ
พ.ศ. 2538	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา สถาบันราชภัฏนครปฐม
พ.ศ. 2558	ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ.2543-2545	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านองหล อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ.2545-2549	อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนบ้านโป่งไหม อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี
พ.ศ.2549-2551	อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนวัดราษฎร์สามัคคี อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
พ.ศ.2551-2555	ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดศิระชะทอง (น้อยชมประชาชนกุล) อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
พ.ศ.2555-ปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่ोजินอุปลัมภ์) อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางธนพร ดวงพรกชกร
ที่อยู่	23 หมู่ 5 ตำบลโพรงมะเดื่อ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดดอนยายหอม(หลวงพ่อเงินอุปถัมภ์) อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2535 อนุปริญญาวิทยาศาสตร วิชาเอกเคมีปฏิบัติ พ.ศ. 2538 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา สถาบันราชภัฏนครปฐม พ.ศ. 2558 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ.2543-2545 อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านอบล อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.2545-2549 อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนบ้านโป่งไหม อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.2549-2551 อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนวัดราชสุวรรณสามัคคี อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ.2551-2555 ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดศิระทอง (น้อยชมประชาชนกุล) อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ.2555-ปัจจุบัน ครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดดอนยายหอม (หลวงพ่อเงินอุปถัมภ์) อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม